

คริสต์จักรธาดาเดอถูกเผาเป็นเถ้าถ่าน

วันอธิษฐานสากล เพื่อประเทศพม่า

10 มีนาคม 2013

คริสต์จักรธาดาเดอถูกสร้างขึ้นใหม่อีกครั้งปีครึ่งให้หลัง

มีการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกแต่การข่มเหงยังดำเนินต่อไป

เพื่อน ๆ ที่รัก

ขอบคุณทุกท่านที่อธิษฐานเพื่อผู้คนในประเทศพม่า เราเชื่อว่าการอธิษฐานเป็นส่วนหนึ่งของการเริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงที่นี่ เราปรารถนาที่จะอธิษฐานต่อไปและทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกให้เราทำ เพื่อที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงภายในจิตใจ ความยุติธรรม เสรีภาพและการคืนดีกันในประเทศพม่า ขอขอบคุณที่ท่านร่วมอธิษฐานกับเราในปีนี้ เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับการเปลี่ยนแปลงดีๆ ที่เพิ่งเกิดขึ้นในพม่า และขอแสดงความยินดีกับทุกท่านเหล่านั้นที่ทุ่มเทเพื่อให้ประเทศพม่ามีเสรีภาพ ความยุติธรรมและการคืนดีกัน ความพยายามของพวกท่านเป็นที่ประจักษ์ แต่ในขณะเดียวกัน การข่มเหงยังดำเนินต่อไป ข้อความด้านล่างคือเหตุการณ์ล่าสุดในประเทศพม่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นี่คือการสนทนาที่เราพบเจอขณะลงพื้นที่

ข่าวดี

- 1) อองซานซูจีมีตำแหน่งในรัฐสภา นางและผู้นำคนอื่น ๆ ได้รับเกียรติจากนานาชาติสำหรับการอุทิศตนเพื่อเสรีภาพของประชาชนในประเทศพม่า
- 2) นักโทษการเมืองหลายคนได้รับการปล่อยตัว
- 3) มีการผ่อนปรนความเข้มงวดด้านการเซ็นเซอร์
- 4) รัฐบาลพม่ายังคงดำเนินการเจรจาหยุดยิงกับอีกหลายกลุ่มชาติพันธุ์ โดยทั่วไปแล้วมีการปะทะต่อสู้ลดน้อยลง
- 5) ผู้นำทหารพม่าได้เซ็นสัญญาการหยุดยิงกับกองกำลังชนกลุ่มน้อยและมีการลดลงแล้วในบางพื้นที่
- 6) Free Burma Rangers (FBR) มีโอกาสได้พบปะกับผู้นำในรัฐบาลใหม่

ในขณะเดียวกันการข่มเหงยังคงดำเนินต่อไป

- 1) กองทหารพม่ายังคงโจมตีชาวคะฉิ่นอย่างต่อเนื่อง ทหารพม่ากว่า 100 กองพันที่อยู่ในภาคเหนือของพม่าทำให้ชาวคะฉิ่นมากกว่า 70,000 คนกลายเป็นผู้พลัดถิ่น
- 2) ในรัฐฉาน (ไทใหญ่) การต่อสู้และการพลัดถิ่นยังคงดำเนินต่อไป ในปีนี้ทางใต้ของรัฐฉานยังคงมีการปะทะกันมากกว่า 30 ครั้งระหว่างกองทหารพม่าและฝ่ายต่อต้านชาวจีน
- 3) ในรัฐกะเหรี่ยง กองทหารพม่าใช้สัญญาการหยุดยิงเพื่อส่งเสบียงจำนวนมากออกไปยังค่ายต่างๆ และยังคงบังคับใช้แรงงาน นอกจากนี้ยังสร้างค่ายทหารเพิ่มขึ้นอีกสามแห่งซึ่งเป็นการละเมิดสัญญาการหยุดยิง กองกำลังรักษาด่าน (Border Guard Forces) ภายใต้การควบคุมของกองทหารพม่ายังคงโจมตีรัฐกะเหรี่ยงอย่างไม่หยุดยั้ง
- 4) ในปัจจุบัน นักโทษการเมืองอย่างน้อย 311 คนยังคงถูกคุมขัง กฎหมายการเซ็นเซอร์เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ยังคงมีการบังคับใช้ประหนึ่งเป็นการข่มขู่การเข้าจับกุมกักขังโดยพลการ *Assistance Association for Political Prisoners (AAPP).
- 5) ในรัฐอาระกันประชาชนมากกว่า 120,000 กลายเป็นผู้พลัดถิ่นเนื่องจากความรุนแรงระหว่างชนเผ่าโรฮิงยากับชาวอาระกัน นโยบายอันกดขี่ของรัฐบาลพม่ามีส่วนเพิ่มเชื้อเพลิงให้กับความรุนแรงครั้งนี้
- 6) ยังคงมีการสกัดกั้นการส่งความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมในอีกหลายพื้นที่ในประเทศพม่า

เราเห็นสองสิ่งที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ทั้งการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและการข่มเหงที่ไม่หยุดยั้ง เรายังคงให้ความช่วยเหลือ ความหวังและความรักแก่ประชาชนที่ถูกโจมตีต่อไป ยังคงนำชาวออกมาและยินยัตเคียงข้างผู้ถูกข่มเหง โปรดอธิษฐานร่วมกับเราเพื่อการเปลี่ยนแปลงและเพื่อที่เราจะมีสติปัญญาขณะที่เราพัฒนาความสัมพันธ์กับบางคนในรัฐบาลใหม่นี้ รวมถึงนางอองซานซูจีและอีกหลายคนเพื่อจุดประสงค์แห่งการคืนดี ความยุติธรรมและเสรีภาพสำหรับทุกคน

ขอขอบคุณและขอพระเจ้าทรงอวยพระพรแก่ท่าน

เดฟ ยูแบงค์

Christians Concerned for Burma/Free Burma Rangers

สารบัญ

มีการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก	
แต่การข่มเหงยังดำเนินต่อไป.....	2
ให้ผู้ที่เราเจ้าทรงไถ่ไว้แล้วกล่าวดังนั้น.....	4
คริสมาสในพม่า.....	6
เรื่องราวจากเรนเจอร์ชาวนาน.....	8
ด้วยความระลึกถึง.....	10
การทิ้งร้าง / แบบฝึกหัดพื้นฐาน.....	11
ไม่มีการหยุดยั้งที่นี่:	
บ้านถูกทำลาย ครอบครัวพลัดพราก	
แต่ชาวคะฉิ่นยังคงยืนหยัด.....	12

การพบปะที่ไม่คาดฝัน.....	15
ยืนหยัดเพื่อความถูกต้อง.....	15
มุมมองด้านสันติภาพ / เหตุการณ์ล่าสุด.....	16
ชีวิตที่ครบบริบูรณ์ในท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง.....	18
พระเจ้าทรงดำเนินอยู่เคียงข้างเรา.....	20
มุมมองจากหมอกคนหนึ่ง.....	21
ข่าวใหม่สำหรับชาวว้า.....	22
รอคอยจนกว่าท่านจะได้รับ.....	23
ไม่ยอมแพ้.....	24

“...สิ่งนี้จะทำให้ ท่านทั้งหลายเป็นไท”

ยอห์น 8:32

“มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถช่วยให้เรามีความเชื่อสัตย์ในความพยายามที่จะทำงานร่วมกัน ฉันอยากให้การกระทำของฉันน่าเชื่อถือเท่าเทียมกับคำพูดของฉัน และฉันต้องการอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยกลุ่มของเราให้เป็นหนึ่งเดียวกัน โปรดอธิษฐานเพื่อมาตรฐานของความเชื่อสัตย์ในบรรดาผู้นำที่ดำรงตำแหน่งในขณะนี้”

--มอ นอ หมอกินบรรเทาทุกข์

ทีมบรรเทาทุกข์ชาวปาโลร้องเพลงกับเด็ก ๆ

ทีมบรรเทาทุกข์ชาวชินตรวจคนไข้

ให้ผู้ที่พระเจ้าทรงไถ่ไว้แล้วกล่าวตงันเกิด

เรื่องที่หนึ่ง: การทรงไถ่ คาปอล

หมายเหตุ: คาปอลได้รับการผ่าตัดหลังหลายครั้งและจำเป็นต้อง
ระมัดระวังระดับการใช้ร่างกายของเขา

ผมควรไปฮาตาเดอเพื่อร่วมการอุทิศถวายคริสตจักรหรือไม่
นั้น ผมเองยังไม่แน่ใจ ผมต้องการฟังคำแนะนำจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะ
จากพระเจ้า ผมไม่อยากทำผิดพลาดเพราะความทะนงตนหรืออยาก
ทำตามใจตนเอง เหตุผลที่ผมต้องการไปเพราะผมต้องการบอกเล่าเรื่อง
ราวที่พระเจ้าทรงกระทำให้กับพวกเรา วิธีและสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ
ให้กับฮาตาเดอนั้นช่างชัดเจนเหลือเกินว่าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเราเสมอ
และผมอยากแบ่งปันเรื่องราวความยิ่งใหญ่และความสัตย์ซื่อของ
พระองค์ในทุกสถานการณ์และในเราทุกคน

หลังของผมปวดมากยิ่งกว่าเดิมในคืนก่อนที่ผมจะเดินทาง
ผมอธิษฐานกับพระเจ้า “โปรดช่วยให้ลูกได้ไปด้วยเถิด ลูกต้องการจะไป
ที่นั่น แม้พระองค์ไม่ต้องการให้ลูกไปแต่ลูกยังอยากจะไป” ผมยังคงปวด
หลังในเช้าวันรุ่งขึ้น เมื่อผมไปถึงนั่น ผมไม่เห็นคนที่จะมารับผมตาม
ที่ตกลงกันไว้ ผมอธิษฐานกับพระเจ้าอีกครั้ง “องค์พระผู้เป็นเจ้า ลูกไม่
แน่ใจว่าตอนนี้ลูกจะได้ไปหรือไม่ โปรดช่วยลูกด้วย ลูกจะรอคนที่มารับ
จนกว่าจะเที่ยงตามเวลาที่เรตกลงกันไว้ หากเขาไม่มา ลูกจะเดินทาง
กลับ”

ประมาณ 10 โมงเช้า มีคนมาถึงและพูดว่า “ผมมารับคุณ
และเราจะเดินทางคืนนี้” ผมดีใจมากแต่ยังคงอธิษฐานต่อไป “องค์
พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงช่วยลูกใช่ไหม หากใช่ ลูกจะไปและโปรดให้
พลกำลังแก่ลูกในการเดินทางด้วยเถิด” ผมตั้งใจจะใช้เวลาเดินทางสองวัน
แต่คนที่มาบังคับการเดินให้ถึงเร็วกว่านั้น ผมเกรงว่าหลังผมจะได้รับ
บาดเจ็บ ผมเดินอย่างระมัดระวัง ด้วยการอธิษฐานและการช่วยเหลือ
จากพระเจ้า เราไปถึงที่นั่นได้ในหนึ่งวัน

ก่อนการอุทิศถวายคริสตจักร ครูใหญ่โรงเรียนมัธยมต้น
และตัวผมนั่งอยู่บนท่อนซุงหน้าคริสตจักรและพูดคุยกันว่าพระเจ้าทรง
จริงแท้สำหรับเราเพียงใดและพระเมตตาที่ทรงมีต่อเรา พระองค์ทรง
สอนเราผ่านปัญหาแต่ทรงอภัยเราอีกครั้งทันทีด้วยพระหัตถ์แห่งรักและ
เมตตาของพระองค์ ครูใหญ่กล่าวว่า “พระเจ้าทรงให้เราเห็นปัญหานี้

เพื่อเตือนใจตัวเราและพัฒนาตัวเราให้ดีขึ้น เราเป็นใครกันเล่าและเรา
เชื่อฟังพระองค์เพียงใด แต่เรากลับได้ดำเนินชีวิตใหม่ใกล้ชิดกับพระองค์
มากขึ้น พระเจ้าให้เราเผชิญปัญหา แต่ในทันใดพระองค์ทรงผันเปลี่ยน
ทุกอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านผู้คนของพระองค์ พี่น้องของเราที่อยู่
ทั่วโลกคนที่เราไม่เคยพบเจอ” เขาชี้ไปที่คริสตจักรและพูดว่า “ดูโบสถ์สิ
ครับ ใหญ่กว่าเดิมและสวยกว่าเดิม”

ระหว่างการอุทิศถวายคริสตจักร ศิษยาภิบาลได้เทศนาเรื่อง
ราวของเนหะมีย์ที่กำลังซ่อมแซมกำแพงเมืองเยรูซาเล็มแม้จะอยู่ใน
วงล้อมของศัตรู สำหรับศิษยาภิบาลเอง ท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงสถิตกับ
ผู้คนในฮาตาเดอเช่นกัน พวกเขาสามารถกลับไปยังหมู่บ้านและสร้าง
คริสตจักรขึ้นมาใหม่ในเวลาอันรวดเร็ว คริสตจักรใหญ่โตและสวยงาม
หากปราศจากพระเจ้า มันคงไม่ใหญ่โต สวยงามและถูกสร้างขึ้นมาได้
รวดเร็วเพียงนี้ ศิษยาภิบาลได้เตือนใจเรา “พระเจ้าทรงสถิตกับท่านใน
เวลานี้ ขอให้ท่านเดินใกล้ชิดกับพระองค์ตลอดวันเวลาของท่าน”

ขณะที่ผมเดินลงเนินหลังการนมัสการ ผมครุ่นคิดถึงเนหะ
มีย์และชาวบ้านในฮาตาเดอ พระเจ้าทรงสถิตกับพวกเขาอย่างแท้จริง
พระเจ้าให้ความรัก ความเป็นหนึ่งเดียว ให้ความกล้าหาญและกำลังแก่
พวกเขา หากปราศจากสิ่งเหล่านี้แล้ว พวกเขาคงไม่อาจกลับหมู่บ้าน
ทันทีหลังจากที่กองทหารพม่ากลับไปยังค่ายทหาร พวกเขาคงไม่สร้าง
คริสตจักร โรงเรียน บ้านเรือนขึ้นมาใหม่และคงไม่รวดเร็วเพียงนี้

สิ่งนี้ทำให้ผมนึกถึงเพื่อนคนหนึ่งที่ถูกหลายครั้งว่า “ในชีวิต
ของเรา เราอาจเผชิญความยากลำบาก หลายคนอาจสงสัยว่า “พระเจ้า
ทรงอยู่ที่ไหนขณะที่ข้าพระองค์ลำบาก” และคิดว่าสิ่งชั่วร้ายกำลังมีชัย
และพระเจ้าทรงเจียบเจย” พระเจ้าทรงสถิตกับเนหะมีย์และฮาตาเดอ
และพระองค์ทรงสถิตอยู่กับเราแต่ละคนเช่นกัน มาถึงตอนนี้ ผมเข้าใจ
แล้วว่าเหตุใดเพื่อนของผมจึงพูดว่ากองทหารพม่ายังไม่ชนะ ก่อนหน้านั้น
ผมไม่ได้เข้าใจเสียทีเดียว ทหารพม่าไม่สามารถหยุดให้ผู้คนแสดงความ
รักต่อกัน ช่วยเหลือกัน เป็นหนึ่งเดียวกันและสร้างชุมชนขึ้นมาอีกครั้งได้
– ไม่เพียงแต่ในฮาตาเดอเท่านั้น แต่กับชาวแอฟริกันทุกคน คนทั้งหลาย
ทุกชาติพันธุ์ในพม่าในสถานการณ์นี้

เมื่อสัปดาห์ก่อน พวกเราเรนเจอร์ทั้งหกได้เดินทางไปเอาบัตรประชาชนของเรา ผมอธิษฐานอย่างหนักก่อนที่ผมจะตัดสินใจไป ไม่เคยมีความปลอดภัยในการเดินทางที่นี้และผมสงสัยว่าสิ่งต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแล้วจริงหรือ แต่หลังจากที่เพื่อนหลายคนรวมถึงศิษยาภิบาลเอ็ดมอนด์ได้อธิษฐานให้เรอย่างหนักและมีการตรวจสอบสถานการณ์จากหลายแหล่งข้อมูล ผมมีสันติสุขที่จะไปที่นั่นและสิ่งที่เกิดขึ้นช่างน่าอัศจรรย์เหลือเกิน

เราถือจดหมายจากเพื่อนคนหนึ่งและเดินทางโดยเรือ เราหยุดเรือก่อนจะถึงตัวเมืองและมอบจดหมายให้กับพระสงฆ์ที่ได้จัดเตรียมรถบรรทุกเพื่อพาเราเข้าเมือง ระหว่างทาง เราขับผ่านสถานีตำรวจและตำรวจชั้นสูงหลายคน อีกที่หนึ่งเราขับผ่านนายทหารชั้นผู้ใหญ่ของพม่าหลายคน ไม่มีใครหยุดรถของเราและเรามาถึงตัวเมืองภายใน 15 นาที พระท่านนั้นบอกเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองให้มาช่วยดูแลเรา เขาค้นหาบัตรประชาชนให้เราทันทีโดยไม่ถามคำถามยากๆ ใดๆ ทั้งสิ้น ในบ่ายวันนั้น เราทุกคนได้รับบัตรประชาชน นี่เป็นเรื่องที่ไม่ปกติอย่างยิ่ง หลายคนต้องรอถึงสิบวัน เรนเจอร์บางคนชมเชยพระองค์นั้นเสียยกใหญ่ ผมพูดว่าพวกเขาชื่นชมความช่วยเหลือของพระมากเกินไป ผมเตือนพวกเขาว่าพระเจ้าทรงเป็นที่หนึ่งและสำคัญที่สุดในเรื่องนี้ พระท่านนั้นสำคัญอันดับสองหรือสาม

วันต่อมาพระท่านนั้นได้ส่งรถมารับเราไปยังวัดของท่าน เมื่อผมพบท่านเป็นครั้งแรก ผมเห็นว่าท่านเป็นมิตรและมีใจรับรองพวก

เราเป็นอันมาก ผมคิดว่าผมควรจะตอบแทนความใจดีของท่านอย่างไรดี ผมคิดว่าการอธิษฐานเผื่อท่านน่าจะเป็นของขวัญที่ดีที่สุด แต่ผมเองไม่ค่อยมั่นใจเท่าไรในตอนแรกเพราะท่านเป็นคนมีอิทธิพลมาก มีสาวกนับพันคน มีที่ดินมากมายและรถอีกหลายคัน ในคืนนั้นเอง ผมขอให้พระเจ้าช่วยผมที่จะมีความกล้าหาญเพื่ออธิษฐานเผื่อท่าน ผมจำได้ว่าเพื่อนคนหนึ่งมักอธิษฐานให้ราชการไทยชั้นผู้ใหญ่อย่างไร รวมถึงชาวต่างชาติการศึกษาสูงและร่ำรวย ฉะนั้นเช้าวันรุ่งขึ้นในวัดของท่าน ผมบอกกับท่านว่า “ท่านได้ช่วยเหลือพวกเราอย่างมากแต่เราไม่มีสิ่งใดจะตอบแทนท่านนอกจากการอธิษฐานเผื่อท่าน” ท่านตอบตกลง ผมรู้สึกดีใจและเริ่มอธิษฐานเผื่อท่าน ขณะอธิษฐานผมคิดว่าท่านคงจะไม่พูดว่า “อาเมน” ในตอนจบ แต่ผมคิดผิด ท่านกล่าวอาเมน ผมยินดีเหลือเกินที่สามารถอธิษฐานให้ท่านในวัดของท่านได้

ตอนนี้ผมทราบแล้วว่าเหตุใดพระเจ้านำผมมาที่นี่ ไม่ได้สำคัญว่าเราได้บัตรประชาชนหรือไม่แต่พระองค์ทรงมอบพันธกิจแก่ผมที่จะอธิษฐานให้กับพระองค์นั้นและผมจะอธิษฐานเผื่อท่านต่อไป

ให้ผู้ที่พระเจ้าทรงไถ่ไว้แล้วกล่าวดังนี้เกิด

คือผู้ที่พระองค์ทรงไถ่ไว้จากมือของปณิกย์
และรวบรวมเข้ามาจากแผ่นดินทั้งหลาย
จากตะวันออก และจากตะวันตก จากเหนือและจากใต้
พระองค์ทรงเปลี่ยนแม่น้ำให้เป็นถิ่นทุรกันดาร
น้ำพุให้เป็นดินแห้งผาก
แผ่นดินที่มีพลตกให้เป็นที่ร้างเปล่าและเก็บ
เหตุเพราะความโหดร้ายของชาวเมือง
พระองค์ทรงเปลี่ยนถิ่นทุรกันดารให้เป็นสระน้ำ
แผ่นดินแห้งผากให้เป็นน้ำพุ
และพระองค์ทรงให้คนหิวโหยอาศัยที่นั่น
และเขาสกปรกนครซึ่งพอจะอาศัยได้
เขาหว่านนา และปลูกสวนองุ่นและได้ผลดกมาก
โดยพระพรของพระองค์เขาเก็บหลายกัณพลมากยิ่งขึ้น
และพระองค์มิได้ทรงให้วัวของเขาสกปรกจนลง

คริสมาสในพม่า

คริสมาส 2011

เพื่อนๆ ที่รัก

เรากำลังส่งข่าวออกมาจากรัฐกะเหรี่ยงและอยากให้ทุกท่านทราบว่าเรารู้สึกขอบพระคุณท่านแต่ละคนมากเพียงใดและเชิญชวนท่านร่วมขอบพระคุณสำหรับของขวัญคริสมาสในปีนี ที่นี้ในประเทศพม่า เช่นเดียวกับที่อื่นทั่วโลก มีข่าวร้ายมากมายแต่ความชั่วร้ายไม่ใช่อำนาจเดียวที่อยู่ในโลกนี้ อำนาจแห่งความดีงามอยู่ที่นี้เช่นกันและทรงพลังยิ่งกว่า

เราได้ไปยังหมู่บ้านธาดาเคอที่ถูกทหารพม่าเข้าเผาในเดือนกรกฎาคม 2010 เป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 1958 ที่หมู่บ้านถูกทหารพม่าเข้าบุกและเป็นครั้งที่สามที่หมู่บ้านถูกเผา แม้แต่คริสตจักรไม้สักหลังใหญ่ก็ยังคงถูกเผาเป็นจุณ แม้จะถูกโจมตีหลายครั้งแต่คนที่นี่เลือกที่จะอยู่และสร้างบ้านเรือนขึ้นใหม่ และเวลานี้คริสตจักรหลังงามตระหง่านขึ้นอีกครั้งบนที่เดิมที่ถูกเผา นี่คือการฟื้นคืนชีพของความหวังและความเชื่อ การอุทิศถวายคริสตจักรเกิดขึ้นในวันคริสมาส

ณ หมู่บ้านที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ เราทุกคนมาเข้าร่วมโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดี (ขอบคุณพาร์ทเนอร์สสำหรับความช่วยเหลือ

เหลือของท่าน) และเข้าร่วมการวิ่งแข่งขันเพื่อการบรรเทาทุกข์และคลินิก/ทันตแพทย์กลางแจ้ง เสียงหัวเราะของเด็กและผู้ใหญ่ยุคจูติวิญญาณของเรา ขณะที่พระอาทิตย์กำลังจะตกดิน เราเสร็จจากการรับประทานอาหารที่เลิฟพอนไต่ะไม้ไผ่ที่ต่อกันเป็นแถวยาวในทุ่งนา

ขณะที่เรากำลังเดินทางไปทางเหนือของรัฐกะเหรี่ยง เพื่อจัดทำโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดีและให้การรักษาโรคในพื้นที่ๆ เรายังไม่เคยเข้าไป ทีมของเราประกอบไปด้วยสมาชิกจากต่างชาติ พันธ์ต่างความเชื่อและทำงานรับใช้ในพื้นที่ของ 11 ชาติพันธุ์ เราเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยความรักและการรับใช้และกับท่านด้วยเช่นกันในคริสมาสนี้

ขณะที่ผมกำลังเขียนข้อความนี้ ผมออกไปแจกของขวัญวันคริสมาส ผมถามว่ามีใครต้องการอะไรอีกไหมครับ เราทุกคนหยุดนั่งเมื่อซาเก (ดวงดาวที่มีชีวิต) หนึ่งในหมอผู้หญิงของเราพูดว่า “ฉันอยากได้พ่อกับแม่” ขณะที่เธออายุ 16 ในวันคริสมาส พ่อแม่ของเธอถูกทหารพม่ายิงเสียชีวิตในบ้าน ผมเดินไปหาเธอ จับมืออธิษฐานกับเธอ ผมบอกเธอว่าผมเสียใจด้วย เธอมองผมและบอกว่า “ไม่เป็นไร” ขณะที่ผมมองเธอๆ ยิ้มตอบ ท่ามกลางความ

เด็ก ๆ ร่วมรับประทานอาหารหลังโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดี

เด็ก ๆ จากหมู่บ้านวิ่งแข่งขันในการวิ่งบรรเทาทุกข์

โคกเคี้ยว ชาวเกเลือกที่จะยื่นมือเข้าช่วยเหลือผู้อื่น นั่นทำให้ผมระลึกถึงสิ่งหนึ่งที่ครูของผมได้สอนผมไว้ “คุณสามารภมีชีวิตที่ดีได้แม้มีความเศร้าโศกอยู่ด้วย แต่คุณไม่สามารถมีชีวิตที่ดีได้โดยมีความอับอายอยู่ด้วย” คริสมาสนี้ทำให้ผมระลึกว่าพระเจ้าทรงส่งพระเยซูเพื่อช่วยเราในยามเศร้าโศก เพื่อปลดปล่อยเราจากความอับอายทั้งปวงและเพื่อช่วยให้เรามีชีวิตที่ดี

ในปีนี้ ผมยังได้รับการเตือนใจให้ยึดถ้อยคำของพระเจ้าและที่จะเชื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยเราให้ทำในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงนำเรา พระเจ้าทรงต้องการมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเราแต่ละคนและเราสามารถเชื่อได้ว่าพระองค์จะตอบเมื่อเราอธิษฐาน จะทรงชี้แนะเราเมื่อเราเต็มใจทำตามพระองค์และจะทรงดึงสิ่งดีออกจากสิ่งใดก็ตามที่เรามอบให้พระองค์ ผมยังได้รับการเตือนใจอีกด้วยว่าชีวิตที่เราได้อยู่ไม่ได้สำคัญที่เราทำอะไรให้กับพระเจ้าแต่สำคัญที่พระเจ้าทรงกระทำการในตัวเรา ผมอยากให้เรื่องราวของเราเป็นเรื่องของ “เรื่องของการกระทำการต่อ Free Burma Rangers เพื่อพระสิริของพระเจ้า และผมหวังว่าจะเป็นเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นด้วย” ผมอยากจะพูดว่า “ดูสิว่าพระเจ้าทรงกระทำการอะไรอยู่” ไม่ว่าเราจะอยู่ในสถานการณ์ใด เราสามารถวางใจในพระเจ้า และเมื่อเราทำเช่นนั้นเรามีเสรีภาพ

ขอบคุณทุกท่าน

ขอพระเจ้าทรงอวยพรทุกคนและสุขสันต์วันคริสต์มาส

เดฟและครอบครัวและทีมงาน

ชาวเกริกษาเด็กผู้ป่วย

ภาพจากบนลงล่าง หมอแจกแว่นตา ทีมบรรเทาทุกข์ชาวมอญร้องเพลงให้ชาวกะเหรี่ยงในโปรแกรมชีวิตที่ดี เด็ก ๆ กับชมรมชีวิตที่ดี บ้านที่สร้างขึ้นใหม่ติดกับบ้านที่ทหารพม่าเผา

เสนอธำชาน

นี่คือเรื่องราวการตอบคำอธิษฐานและการทำงานของพระเจ้าในชีวิตของชายคนหนึ่งชื่อไซ นอง เขาแต่งงานมีลูกหนึ่งคน เขาเป็นผู้ประสานงานของทีม FBR ชาวฉาน (ไทใหญ่) เขาเริ่มงานกับ FBR ในปี 2004 กลับมาและเป็นหัวหน้าทีม ต่อมาไม่นานเขาได้รับตำแหน่งผู้ประสานงานสำหรับทีม FBR ชาวฉานทั้งหมด ไซ นองเป็นคนสนุกสนานและมักพูดเล่นอยู่เสมอ เขาทำให้ผู้คนรอบข้างได้หัวเราะแม้ว่าจะต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันก็ตาม - เขานำลูกทีมเข้าร่วมพันธกิจของสำนักงานใหญ่ในรัฐกะเหรี่ยงเพื่อการฝึกอบรมหลายครั้ง และเขามักจะช่วยงานด้านเด็ก ไม่เคยพลาดที่จะทำให้เด็ก ๆ และบรรดาคุณแม่หัวเราะ ไซ นองเป็นคนถ่อมตัวและยินดีช่วยเหลือในทุกเรื่อง พร้อมทั้งจะทำอาหารให้ทุกคน เขียนรายงาน แปลงาน หรือสิ่งใดก็ตามที่จะต้องทำ เขานำทีมชาวไทใหญ่ในแบบครอบครัว ทำงานในบางพื้นที่ๆ ยากที่สุดในประเทศพม่า - พื้นที่ๆ เสี่ยงอันตรายและยากลำบากในการเข้าถึง

ต่อไปนี้เป็นเรื่องราวของเขาโดยคำพูดของเขาเอง: “ก่อนหน้านี้นี้ผมเคยเป็นชาวพุทธและผมเปลี่ยนมาเป็นคริสต์ในปี 2007 เหตุใดนะหรือ มีปัญหาหนึ่งเข้ามาในชีวิตของผม ผมพบกับเพื่อนมิชชันนารีและเขาบอกผมว่าเมื่อใดก็ตามที่คุณมีปัญหาหรือพบกับความผิดหวังคุณควรอธิษฐานกับพระเจ้า ผมบอกเขาว่าผมไม่รู้ว่าพระเจ้าอยู่ที่ไหน - แต่ผมก็ทดสอบลองอธิษฐานดู ในที่สุดพระเจ้าตอบคำอธิษฐานของผม ด้วยเหตุนี้ ผมจึงรู้ว่าพระเจ้าก็ทรงทดสอบความเชื่อของผมด้วยเช่นกัน

ขณะผมเป็นผู้เชื่อใหม่ ผมเผชิญกับความลำบากหลายอย่าง พ่อแม่ของผม เพื่อนๆ ญาติๆ แม้กระทั่งผู้นำของผมก็เริ่มไม่ชอบหน้าผม พวกเขาบอกว่า “เฮ้ ทำไมนายเปลี่ยนศาสนาหลังจากเจอคนแปลกหน้าพวกนั้น ผมตอบไปตามตรงว่าผมเลือกทางของผมเองรวมถึงความเชื่อส่วนตัวด้วย เพื่อนบางคนถึงกับเลิกคบหาผม พวกเขาบอกว่า “ไม่ต้องมาที่นี่อีกแล้ว เราไม่มีข้าวให้นายกิน เราไม่มีน้ำให้นายดื่ม” พ่อของผมเสียใจกับผมมาก

การทดสอบครั้งหนึ่งเกิดขึ้นในปี 2010 ในรัฐฉานขณะที่เราทำพันธกิจ ขณะที่เรามาถึงหมู่บ้านนั้น มันกระทั้งนำอัครจริยที่พระเจ้าไม่ทรงยอมให้ผมนั่งลงอย่างสงบสุขแต่ทรงทำให้ผมกระวนกระวายใจ ดังนั้นผมจึงออกสำรวจสถานการณ์และตรวจสอบทั้งพื้นที่ ผมไม่ทราบว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นอีกชั่วโมงข้างหน้า แต่ผมรู้สึกอะไรบางอย่าง มีความกังวลบางอย่างในใจของผม แม้ผมจะรู้สึกไม่สบายใจในเวลานั้น ผมมาเพื่อทำพันธกิจและต้องเชื่อใจชาวบ้านที่จะดูแลความปลอดภัยของเรา

ในเวลานั้น ทหารพม่ากำลังเข้ามาโดยใช้อีกเส้นทางหนึ่ง นั่นเป็นเรื่องไม่ปกติและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อมาก็ไม่ปกติเช่นกัน แต่พระเจ้าทรงสัมผัสใจผม เพราะเมื่อผมได้ยินเสียงสุนัขเห่า ผมรู้สึกได้ว่ามันผิดปกติอย่างมากและผมต้องหาสาเหตุว่ามันคืออะไร ผมเห็นทหารพม่าข้ามไปยังอีกเส้นทาง ผมเห็นไม้ขีดนัก เพราะใกล้จะมืดแล้ว ฉะนั้น ผมจึงไม่แน่ใจว่าเขาเป็นชาวบ้านหรือทหารพม่ากันแน่ ผมถามผู้ใหญ่บ้านว่าชายผู้นั้นเป็นใครและเขาตอบว่าเป็นชาวบ้านคนหนึ่งที่พักกลับจากทุ่งนาของเขา ผมอธิษฐานขอที่จะเห็นสิ่งดีๆ จากนั้น ผมนั่งลงคุยกับผู้ใหญ่บ้าน อีกพักหนึ่งผมได้ยินเสียงหมาเห่าอีก ผมจึงถามผู้ใหญ่บ้านอีกครั้งว่าทำไมสุนัขจึงเห่าด้วยเสียงประหลาดแบบนั้น เขาบอกว่าไม่แปลกอะไร

อย่างไรก็ตาม ผมแน่ใจว่ามันไม่ปกติ ผมสวมรองเท้าและมองไปที่หมู่บ้าน ที่นั่นเต็มไปด้วยทหารพม่า นี่ไม่ใช่สถานการณ์ที่ดีเลย ผมเก็บอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ลงกระเป๋า ถอดปลั๊กอุปกรณ์ทุกเส้นและถือไว้ในมือแล้วรีบลงจากบ้าน จากนั้น สาย ยอดเพื่อนของผมบอกว่าผมลืมของบางอย่าง ผมจึงรีบกลับไปที่บ้านนั้นและรีบคว้าเอามันมา เมื่อมาถึงประตู ทหารพม่าเข้ามาในหมู่บ้านจากทุกด้าน ผมอธิษฐานกับพระเจ้า “พระเจ้า ช่วยผมด้วย! ผมมีหลายสิ่งที่ต้องทำและผมสงสัยว่าหากอะไรเกิดขึ้นกับผม ผมจะช่วยชาวบ้านในพันธกิจนี้ได้อย่างไร ผมไม่อยากตายตอนนี้” ผมปิดตาและอธิษฐานอย่างร้อร่นโดยไม่สนใจสิ่งใด

ทั้งสิ้น ผมเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในชุดสีขาวประทับอยู่เบื้องหน้าผมและผมเดินตรงเข้าไปหาพระองค์ ในเวลานั้นทหารพม่ายิงเข้าที่หลังของผมระยะห่างออกไปประมาณ 2-3 เมตร ขณะวิ่ง ผลของลูกกระสุนและการวิ่งพลัดดันให้ผมลงไปในลำธาร ผมรู้สึกถึงความร้อนและรอยไหม้บนหลังของผม ผมคิดว่าผมได้รับบาดเจ็บ ผมใช้มือแตะหลังตัวเอง แต่ความเจ็บปวดนั้นเกิดจากอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่ผมหิ้วมาด้วย มันได้หยุดลูกกระสุนและแตกเป็นเสียงไหม้หลังของผม (ผมยังมีแผลเป็นที่หลังจนถึงบัดนี้)

เมื่อผมรู้ว่าผมไม่ตายแล้ว ผมกล่าวขอบคุณพระเจ้า แต่เสียงปืนและอาวุธหนักยังคงดังไม่หยุด ผมจึงขอให้พระเจ้าทรงนำทาง ผมได้รับกำลังจากพระเจ้าและหลบหลีกลูกกระสุน ผมแอบไปถูกทาง อีก 10 นาทีต่อมาผมก็ไปถึงเนินเขา ผมหันกลับไปดูหมู่บ้าน ตัวผมเองปลอดภัยดี ผมอธิษฐานต่อไปขณะเดิน ผมคิดว่าพระเจ้าช่วยผมไว้อีกครั้ง เนื่องจากผมไม่เคยมาที่นี่ผมจึงไม่รู้จักพื้นที่ ผมอธิษฐานตลอดทั้งคืน อธิษฐานเผื่อเพื่อนของผมที่ตอนนี้อยู่ที่เขาอยู่ที่ไหน ผมครุ่นคิดอย่างหนักและอธิษฐานตลอดทั้งคืน วันต่อมา ผมพบกับทีมของผมแต่เพื่อนของผมไม่อยู่ที่นั่น

ประมาณบ่าย 3 โมงในวันนั้น ผู้ใหญ่บ้านมาหาผมและบอกด้วยความเสียใจ “คนหนึ่งในทีมของคุณถูกทหารพม่ายิงเข้าข้างหลังเสียชีวิต เขาถูกยิงเข้าข้างหลังสองครั้ง” หลังจากนั้น พวกทหารพม่าสอบสวนผู้ใหญ่บ้านถามว่าเพื่อนของผมเป็นฝ่ายต่อต้านหรือไม่ พวกเขาบอกว่าไม่ใช่เพราะเขาไม่มีทั้งอาวุธหรือลูกกระสุน ในที่สุด ทหารพม่าสั่งชาวบ้านห้ามบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มิฉะนั้นพวกเขาจะกลับมาฆ่าผู้ใหญ่บ้าน

ผมหนีรอดออกมาได้และขอบคุณพระเจ้า ผมตระหนักว่าพระเจ้าได้ทรงอวยพรผมอย่างมากมาย นับแต่นั้นมา ผมเชื่อวางใจในพระองค์มากขึ้น ๆ อย่างไม่รู้ลืม ผมรู้สึกเสียใจที่เพื่อนของผมถูกฆ่า เขาเป็นตาถล่องและหัวหน้าชมรมชีวิตที่ดี เขาเป็นคนเงียบ ๆ อุตุน แจ่มใสและรักเด็ก ๆ ผมรู้สึกเสียใจกับการสูญเสียชีวิตของเขา เขายังหนุ่มและผมยังนึกถึงเขาอยู่จนถึงทุกวันนี้” (อ่านเรื่องราวการเสียชีวิตของสมาชิกทีมได้ที่ <http://www.freeburmarangers.org/2010/09/29/shan-team-member-gives-his-life-for-loveand-for-freedom/>)

ไซ นองยังคงเป็นผู้นำทีมของเขาในพันธกิจที่ยากลำบาก ในพื้นที่ ๆ มีการเปลี่ยนแปลงสูงและไม่อาจคาดเดาได้ในประเทศพม่า เขายังคงทำให้พวกเราหัวเราะเสมอเมื่ออยู่กับเรา เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับชีวิตและสำหรับจิตวิญญาณของเขาด้วยเช่นกัน และสำหรับครอบครัวที่พระองค์ทรงประทานให้กับเราที่บนโลกนี้ที่เป็นนิรันดร์ด้วยเช่นกัน ขอขอบคุณทุกท่านสำหรับการสนับสนุนและกำลังใจสำหรับไซ นองและเราทุกคน

ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน
The Free Burma Rangers

ภาพ จากบนลงล่าง ไซ นองอธิษฐานให้ชมรมชีวิตที่ดีในรัฐฉาน • ไซ นองเล่นกับเด็ก ๆ ในชมรมชีวิตที่ดีในรัฐกะเหรี่ยง • บริหารงาน • ไซ นองและภรรยา

ด้วยความระลึกถึง

คยา เซล

ในวันที่ 3 กรกฎาคม 2012 คยา เซล หัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์ ชาวลาหู่เสียชีวิตจากภาวะตับไม่ทำงานขณะอยู่ในภารกิจ ทั้งภรรยา และลูกชายอายุน้อยไว้เบื้องหลัง ครอบครัวของเขารักและคิดถึงเขารวมถึงทีมงานของเขาและผู้คนที่เขาทำงานรับใช้จนสูญเสียชีวิตเช่นกัน คยา เซลรับการฝึกอบรมในปี 2004 ทำงานด้วยความอุทิศตนอย่างยิ่งจนจบจนเวลาที่เสียชีวิต คยา เซลเป็นหัวหน้าทีมบุกเบิก เป็นผู้นำทีมลาหู่ในพื้นที่ๆ ทำหายและอันตรายในรัฐฉาน ความพยายามของเขาส่งผลให้มีผู้รอดชีวิตหลายคนและให้การบรรเทาทุกข์แก่ผู้คนนับพันทั้งชาวลาหู่และชาวจีน เขาเป็นคนสุ่ม ถ่อมตัว เงียบแหลม มีเมตตาและเป็นที่รักปฏิบัติที่กล้าเสี่ยงตายเพื่อช่วยคนที่ตกอยู่ในความยากลำบากและไม่เคยใส่ใจเรื่องชื่อเสียงเกียรติยศ เขาเป็นผู้รับใช้ทั้งมนุษย์และพระเจ้า เราเรียนรู้แบบอย่างการถ่อมใจ ความอดทน ความอดกลั้นจากเขา

เคลอ เล

ในวันที่ 28 มีนาคม 2012 ซอเคลอ เล ถูกฟ้าผ่าเสียชีวิตขณะมีพายุฟ้าร้อง เขากำลังทำงานในพื้นที่บ้านเกิด รัฐกะเหรี่ยงประเทศพม่า เคลอ เลเป็นตากล้องวิดีโอและยังเป็นผู้รักษาการหัวหน้าทีม เขาทำงานในทีมบรรเทาทุกข์รับใช้ประชาชนของเขานับตั้งแต่ปี 2008 เขาเป็นคนทรหด ฉลาดและใจดี ยินดีที่จะช่วยเหลือและให้กำลังใจผู้อื่นเสมอ เขาเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องของความรัก การบริการ ความมุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพซึ่งสะท้อนให้เห็นความน่าเชื่อถือในตัวของเขา คนของเขา FBR และ KNU ออกมาอย่างมาก เราจะจดจำเขาเสมอไปในฐานะเรนเจอร์ตัวจริงผู้มอบทั้งชีวิตให้แก่คนของเขา ในชีวิตของเคลอ เล เขาเป็นผู้รับใช้ด้วยความเต็มใจ มีความหวังสำหรับผู้ที่ถูกข่มเหง การเสียชีวิตครั้งนี้เขาคือฮีโร่ผู้มอบทุกสิ่งและเสียชีวิตขณะอยู่ในหน้าที่ให้ความช่วยเหลือ ให้ความหวังและความรักแก่ผู้อื่น

ซอ IS

ในวันที่ 6 มีนาคม 2012 แปดเดือนหลังจากภารกิจบรรเทาทุกข์อันยาวนาน ซอ เรจมน้ำขณะข้ามแม่น้ำพอนในตอนกลางของรัฐกะเหรี่ยงแดง เขากำลังเดินทางไปรับเสบียงยารักษาโรคเพื่อที่ทีมของเขาจะสามารถดำเนินการต่อไป ซอ เรอายุ 23 เรารู้สึกเสียใจกับการจากไปของเขา เราส่งความรักและความเสียใจไปยังครอบครัวของเขา ทีมและคนของเขา เราทุกคนและผู้คนที่เขาได้รับใช้รู้สึกว่าการสูญเสียครั้งนี้ไม่สมควรเกิดขึ้นเลย สำหรับซอ เร เราอยากจะกล่าวว่า “ขอบคุณและเราขอบคุณพระเจ้าสำหรับคุณ คุณเป็นเพื่อนร่วมทีมที่ดี และคุณรับใช้คนของคุณอย่างดี – คุณได้รับเกียรติจากครอบครัว ทีมงาน และคนของคุณ เราได้รับพระพรที่ได้รู้จักคุณ เราจะพบคุณอีกครั้งในทิว ชาวกะเหรี่ยงเรียกว่า “ดินแดนที่ยังไม่ถูกค้นพบ”

การทิ้งร้าง แครเวน ยูแบงค์

เมื่อวานนี้ เส้นทางของเราลดเลี้ยวผ่านพื้นที่ๆ ถูกทิ้งร้าง มันเต็มไปด้วยหญ้าสูงและวัชพืช โตเลื้อยไปยังพื้นที่ๆ เคยเป็นที่ตั้งของบ้านเรือน 60 หลัง ฉันเข้มนิดอีกครั้งเพราะยากที่จะนึกภาพออกในที่ที่ร้างเช่นนั้น มีคนบอกว่ามันเคยเป็นผืนดินที่ให้ความอุดมสมบูรณ์แก่ผู้คนมากมาย แต่สิ่งที่ฉันเห็นคือภาพของการทิ้งร้าง อ้างว้าง ความรู้สึกหดหู่และอีกหลายความรู้สึกผุดขึ้นมา เพราะนี่คือครั้งที่สามเป็นอย่างน้อยในสองเดือนที่โด เสบอกเล่าเรื่องเดียวกันนี้แต่เกิดขึ้นในที่อื่น ครั้งแรกในเดือนธันวาคม ทีมของเรากำลังเดินทางผ่านทุ่งนาที่ตั้งอยู่ในระยะปืนใหญ่ของค่ายทหารพม่า ครั้งที่สองขณะที่เราเดินอยู่บนเส้นทางสองกิโลที่ตั้งอยู่ฝั่งใดฝั่งหนึ่งของถนนของทหารพม่า ช่วงสุดท้ายของเส้นทางอยู่ในแม่น้ำผ่านหุบเขาที่ทหารพม่าสามารถเข้าถึงได้ง่ายจากทางที่ราบ พื้นที่ทั้งสามนี้ถูกทิ้งร้าง ไม่ใช่เพราะดินไม่ดีแต่เพราะมันไม่ปลอดภัย การที่กองทหารพม่ามาอยู่ใกล้ทำให้ชาวไร่ชาวนาต้องยอมทิ้งที่ทำกินที่ทำนุบำรุงมายาวนานและต้องย้ายขึ้นไปบนภูเขาซึ่งต้องเข้าโค่นเผาทำลายต้นไม้ที่มีอยู่เสียก่อน ผลระยะยาวที่ตามมาก็คือการทำลายป่าและการกัดเซาะหน้าดิน ครอบครัวยุคหนึ่งจะได้ผลผลิตและมีอาหารมากมายเพียงใดหากการข่มเหง

จบสิ้นลง ไม่มีใครได้ทำไร่นาที่นี่แม้กระทั่งกองทหารพม่าเองที่มาทอดเงาที่นี่ ผืนดินเหล่านั้นถูกปล่อยให้เปล่าเปลี่ยวรกร้าง กระนั้นความอุดมสมบูรณ์ที่พระเจ้าทรงใส่ไว้ในดินยังคงอยู่ที่นั่น การทิ้งร้างเป็นทางเลือกและเป็นผลที่ตามมา แต่ผืนดินยังไม่ร้างราและเต็มไปด้วยศักยภาพ – รอคอยบางสิ่ง – ที่บางคนจะมีความกล้าหาญ ที่บางคนจะมีเมตตา ที่บางคนจะทำอะไรบางอย่าง การทิ้งร้างไม่ได้มาจากพระเจ้า มันจะไม่เป็นเช่นนั้นตลอดไป

อะไรคือการตอบสนองจากตัวฉันและผู้อื่นเรื่องการทิ้งร้าง อะไรคือการตอบสนองของ FBR ต่อการทิ้งร้างที่เราเห็น อะไรคือการตอบสนองของพระเจ้า เวลาที่ฉันเองรู้สึกอ้างว้างเปล่า ถูกทอดทิ้งคือเวลาที่แย่ที่สุดที่ฉันรู้จัก ขณะอยู่มัธยมปลาย มีเพื่อนคนหนึ่งเขียนพระคำข้อนี้ให้แก่ฉันและเป็นฉบับแปลที่ฉันแทบจะไม่ได้เห็นอีกเลย “เราจะไม่ละทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหาท่าน” (ยอห์น 14:18) คำตรัสของพระเยซูส่งตรงเข้าไปในทีลึกลึนั้นและบอกว่าความรู้สึกทั้งหลายที่ฉันมีนั้นถูกพิชิตด้วยความเป็นพระองค์

๒๐๒๕

อีกวิธีอธิษฐาน

หลายครอบครัวทานอาหารพื้นๆ ข้าว ผัก พริกและเกลือ บางครั้งพวกเขาอาจจะได้ทานเนื้อบ้าง ลองตัดสินใจกับครอบครัวของท่านเพื่อจัดเตรียมและรับประทาน “อาหารแห่งการอธิษฐาน” เพื่อชาติพันธุ์ทั้งหลายในประเทศพม่า

ขณะที่ท่านร่วมทำอาหาร อธิษฐานเพื่อผู้คนที่จะมีพื้นที่เพียงพอและปลอดภัย ขณะที่พวกเขาออกเก็บพืช ในบางภูมิภาคพืชเป็นของหายาก อธิษฐานที่จะมีน้ำสะอาด หลายคนต้องหาน้ำในระยะทางไกล

ขณะที่ท่านตั้งโต๊ะอาหาร อธิษฐานที่ประชาชนจะสามารถตั้งรกรากที่บ้านของเขาได้จริงๆ ปลอดภัยไม่ต้องกลัวการรังแก อธิษฐานที่ทุกชาติพันธุ์จะมีที่นั่งร่วมโต๊ะเจรจากับรัฐบาลใหม่นี้

ขณะที่ท่านเสิร์ฟอาหารแก่กันและกัน อธิษฐานที่ผู้นำที่เป็นผู้รับใช้จะผดุงขึ้นมาเพื่อรับใช้ผู้คนของเขา และขอสติปัญญาให้กับประชาชนของพม่าที่จะรู้ว่าควรจะใช้ซึ่งกันและกันอย่างดีที่สุดอย่างไร อธิษฐานเพื่อกลุ่มคนภายนอกที่ จะรู้ว่าจะให้ความช่วยเหลืออย่างดีที่สุดได้อย่างไรเมื่อการเปลี่ยนแปลงมาถึง

ขณะที่ท่านรับประทาน อธิษฐานที่จะมีข้าวเพียงพอในปีนี้และทุกปี อธิษฐานขอความสุขเพื่อชาวนาจะมีโอกาสปลูกพืชผลที่ดีสำหรับครอบครัวและชุมชนของเขา

ขณะที่ท่านเช็ดล้าง อธิษฐานเพื่อการชำระชีวิตและหัวใจหลังจากสงครามอันเนิ่นนานและการใช้ชีวิตโดยปราศจากปัจจัยสี่

ทหารพม่าทำลายบ้านในหมู่บ้านน้ำ ซาง ยาง

บ้านที่ถูกเผาในวันที่ 28 พ.ค. 12 ใกล้หมู่บ้านน้ำ ซาง ยาง

เด็ก ๆ ที่เพิ่งมาถึงค่ายผู้พลัดถิ่น

เด็กในค่ายผู้พลัดถิ่น

ไม่มีการหยุดยั้งที่นี่

บ้านถูกทำลาย

ครอบครัวพลัดพราก

แต่ชาวคะฉิ่นยังคงยืนหยัดต่อไป

เพื่อนๆ ที่รัก

ขอพระคุณอย่างยิ่งสำหรับความรักและการสนับสนุนของท่าน ขณะนี้เราอยู่ในพันธกิจบรรเทาทุกข์รัฐคะฉิ่น ภาคเหนือของพม่า ไม่มีการหยุดยั้งที่นี่ ระหว่างให้การฝึกอบรมกับทีมใหม่ เราได้ยินเสียงกระสุนเนื่องจากทหารพม่าเข้าล้อมหมู่บ้านถัดไปโดยใช้ปืน 105 โฮ-วิทเซอร์ส 120 มม. และปืนครก 81 มม. ประชาชนกว่า 50,000 คน ยังคงพลัดถิ่น ระหว่างพันธกิจเราพบผู้พลัดถิ่น 12,000 คนในแปดพื้นที่ เจ้าหน้าที่ FBR ได้ให้การฝึกอบรม 12 ทีมใหม่ที่นี่ ทีมคะฉิ่น 9 ทีม อาระกันหนึ่งทีม ทีม ABSDF (All Burma Student Democratic Front) และทีมปะหล่องหนึ่งทีม เราและทีมใหม่ไปทำพันธกิจที่ยืดขยายออก เราให้การรักษา ทำโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดีและพยายามเข้าถึงกองทหารพม่าให้มากที่สุดที่ทำได้เพื่อบันทึกกิจกรรมต่างๆ ของพวกเขา การโจมตีต่างๆ ในพื้นที่นี้ในเดือนนี้ลดลงเหลือสามครั้งและเราได้เห็นกับตาครั้งหนึ่ง แต่ยังมีกองทหารพม่ากว่าร้อยกองพันที่ปฏิบัติการอยู่ในรัฐคะฉิ่น

ค่ายสำหรับผู้พลัดถิ่นแห่งแรกที่เราไปเยี่ยมชมอยู่ในโรงงานนอกเมืองซึ่งเป็นที่ๆ คณะกรรมการผู้ลี้ภัยชาวคะฉิ่นได้กำหนดไว้และเป็นขององค์กรอิสระคะฉิ่น ที่แห่งนี้เป็นบ้านพักชั่วคราวสำหรับผู้พลัดถิ่นกว่า 2,000 คนจาก 50,000 คนที่อยู่ในพื้นที่คล้ายๆ กันแบบนี้ คนกลุ่มแรกมาในต้นเดือนมิถุนายน 2011 หลังจาก “การต่อสู้” เริ่มต้นขึ้น พวกเขามาอยู่ที่นี่ได้หนึ่งปีแล้ว องค์กรอิสระคะฉิ่นพยายามให้การศึกษาและที่พักอาศัยแก่ผู้พลัดถิ่นอย่างดีที่สุดแต่การดำรงชีวิตก็ยังคงลำบากอยู่นั่นเอง ที่แรกที่เราไปเยี่ยม แต่ละครอบครัวมีห้องฝาไม้อัดขนาด 3x3 เมตร มีห้อง 70 ห้องเบียดอัดภายใต้หลังคาเดียวกันซึ่งเป็นส่วนกลางของโรงงาน ในเวลานี้ที่นี้ร้อนมาก ส่วนในห้องทั้งอับและร้อน

ระหว่างการเยี่ยมชมครั้งแรกนี้ การได้เห็นสถานการณ์ของคนเหล่านั้นทำให้ความโกรธพลุ่งขึ้นในใจของผม เหตุใดคนจำต้องหนีและมามีชีวิตเช่นนี้ ผมคิด “นี่คือเหตุผลที่เรายู่ใน FBR และนี่คือพันธกิจของเรา – ยืนหยัดกับคนเหล่านี้และช่วยพวกเขาจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

ชายที่เสียลูกไปหนึ่งคนถามผมว่า “ใครจะสนใจ ผมจะไปบ่นให้ใครฟังได้ ผมจะไปร้องเรียนทางกฎหมายกับใครได้ ผมเสียบ้าน หมู่บ้าน ลัทธิ และลูกชายคนหนึ่งยังหาไม่พบนับตั้งแต่ถูกโจมตี ผมจะทำได้” ผมอธิษฐานกับเขาและบอกให้เขาเขียนจดหมายร้องเรียน

ผมบอกเขาให้ทั้งจดหมายไว้กับเราและเราจะส่งเป็นข่าวออกไปและส่งต่อไปให้บางคนที่เรารู้จักในรัฐบาลพม่าและคนอื่นๆ เท่าที่เราทำได้ ผมบอกเขาว່ารัฐบาลอาจจะไม่ทำอะไรเลย แต่เหนือสิ่งอื่นใด พระเจ้าทรงห่วงใยและจะทรงช่วยเขา เขาบอกว่า “ขอบคุณ นั่นทำให้ผมรู้สึกว่อย่างน้อยผมได้ทำอะไรลงไปบ้าง มันทำให้ผมมีสันติสุข ขอบคุณ ผมจะลองเขียนดู ผมรู้สึกดีขึ้นแล้วละ” เขาได้รับความหวังใหม่และมีความเชื่อมั่นที่ต้องอยู่บนสิ่งที่เขาจะทำและอยู่บนความเชื่อที่ว่าพระเจ้าทรงห่วงใยและจะทรงช่วยเขา

เราได้ทำการกิจสอดแนมค่ายทหารพม่าสองครั้ง โดยปกติแล้วทำได้เพียงแค่เข้าไปใกล้ไม่กี่กิโลเมตร แต่บางครั้งเราสามารถเคลื่อนไหวอยู่ในระยะ 200 หลาจากค่ายของพวกเขา เราถ่ายภาพทหารพม่าขณะที่พวกเขาเฝ้าครองพื้นที่ๆ เป็นของชาวคะฉิ่นและขณะที่พวกเขาหนึ่งในตำแหน่งสูงมองลงมายังหมู่บ้าน เมือง สะพานต่างๆ รวมถึงเขื่อนเก็บน้ำที่พวกเขาเฝ้าเอาไว้ แม้ในขณะที่เราเฝ้ามองพวกเขา ผมรู้สึกสงสารพวกเขา พวกเขาหวาดกลัว สกปรก และขาดแรงจูงใจ การกิจของพวกเขาไม่น่ายกย่องและผมเชื่อว่าพวกเขาเองก็รู้ดี ขณะที่เรากลางานเข้าไปให้ใกล้ที่สุดเท่าที่จะทำได้ มันก็ทำให้มากที่สุด และแม้บางครั้งเราไม่อยากจะทำแต่เราอธิษฐานเผื่อพวกเขา เราทุกคนต้องการๆ ได้ และขณะที่เรายืนกับผู้ที่ถูกข่มเหง เรารู้ว่าเส้นระหว่างความดีและความชั่ววิ่งผ่านหัวใจของทุกคน ไม่ใช่ระหว่างกลุ่มคน เราอธิษฐานเผื่อตัวเองด้วยที่จะไม่ได้รับบาดเจ็บ ไม่ถูกจับกุมหรือถูกฆ่าขณะที่เราทำสิ่งนี้

ระหว่างการไปสอดแนมบนสะพานทางหลวงที่ถูกพม่ายึด เราผ่านบ้านห้าหลังที่ถูกทหารพม่าเผาเมื่อสองอาทิตย์ก่อนในวันที่ 28 พฤษภาคม พวกเขาเข้ามาถึง 200 นาย เพื่อมาเติมเสบียงจากค่ายหนึ่งและขณะที่พวกเขาเข้ามายังบ้านเหล่านี้พวกเขาก็เปิดฉากยิงด้วยปืนไรเฟิลและปืนกล จากนั้นทหารคะฉิ่นพยายามสกัดพวกเขาเอาไว้ แต่กองทหารพม่ายิงระเบิดไรเฟิลบรรจุสารเคมี คิวส์สีขาวพุ่งออกมาขณะที่ระเบิดแตกออกและทันทีที่โดนควัน คนเหล่านั้นก็สลักรับควันและเกิดอาการวิงเวียนอยากอาเจียน แสบตา ผู้ที่โดนควันไม่เสียชีวิต แต่สารเคมีนี้มีความรุนแรงกว่าแก๊สน้ำตา หรือ CS ของทหาร อากาศเหล่านั้นคงอยู่สามถึงสี่วัน ขณะที่ผมตรวจดูกระป๋องเปล่าของกระสุนแก๊สนายทหารคะฉิ่นที่พาผมมาได้พูดขึ้นว่า “พวกเขามี 200 คน เรามีแค่ 12 แต่เราทำให้พวกเขาช้าลงที่จะสร้างความเสียหายให้กับหมู่บ้านนี้และเรายังคงอยู่ที่นี้” เขาสูงไม่ถึง 150 ซม. และเป็นทหารคนเดียวที่พาเราคืบคลานผ่านทุ่งนาที่อยู่ระหว่างค่ายทหารพม่าสี่แห่งไปจนถึงฐานกองทหารพม่าที่สะพานบาโม มยิดคยิยา เขาเต็มไปด้วยรอยยิ้ม เต็มไปด้วยความกล้าหาญและเต็มไปด้วยการอุทิศตน

หมอรักษาคณไ้

โปรแกรมชมรมชีวิตที่ดี

เด็ก ๆ คะฉิ่นในชมรมชีวิตที่ดีในค่ายผู้พลัดถิ่น

เขื่อนเก็บน้ำและบังเกอร์ทหารพม่าอยู่ด้านหน้า

ภาพถ่าย

ที่เหลืออยู่ *ในบ้าน....*

คืนหนึ่งขณะที่เรานอนอยู่ในบ้านหลังหนึ่งที่ถูกเข้าปล้นและ
ครอบครัวได้หลบหนีไปแล้ว ผมพบภาพถ่ายวันแต่งงานของผู้เป็นพ่อ
แม่และชุดภาพถ่ายของลูกชายตามระดับชั้นเรียนขณะที่อยู่โรงเรียน
ภาพที่เสียตงใจผมที่สุดคือภาพของเด็กชายรับประกาศนียบัตรชั้น
ม.2 บนเวที พ่อแม่ของเด็กติดภาพนี้ไว้ในเกือบทุกห้อง – พวกเขา
ภาคภูมิใจในตัวลูกชายอย่างยิ่ง บ้านของเขาถูกรื้อค้นกระจุยกระจาย
แต่ยังคงมีเสน่ห์และยังคงเห็นได้ว่าเป็นบ้านแห่งความรัก ความ
อบอุ่น และที่สำคัญที่สุด มันเป็นบ้านของใครคนหนึ่ง อีกภาพหนึ่ง
เป็นภาพของคุณแม่ในชุดแต่งงาน สวยงามและสง่า ส่วนข้างนอก
บ้านเต็มไปด้วยวัชพืชและขยะ มีคนเล่าว่าหลังจากการโจมตีเริ่มต้นขึ้น พ่อก็ล้มป่วยลงและเสียชีวิต ส่วนแม่และเด็กชายได้หนีไปแล้ว ในเวลานี้เด็ก
ชายอาจอยู่ในตอนใต้ของพม่าในโรงเรียนประจำ ส่วนคุณแม่อาศัยอยู่กับญาติในเมืองจีน ผมไม่แน่ใจว่าทำไมจึงรู้สึกเช่นนี้ แต่ผมอยากพบกับทั้งสอง
และขอบคุณพวกเขาสำหรับบ้านนี้ที่ผมได้มาอาศัย และอยากจะบอกพวกเขาว่ามันยังเป็นบ้านที่ดีและผมอธิษฐานว่าวันหนึ่งพวกเขาจะสามารถกลับ
มาที่นี่ได้ ในวันสุดท้ายที่นี่ เราอยู่ในการยิงปะทะระหว่างกองทหารพม่ากับฝ่ายต่อต้านชาวคะฉิ่น ไม่มีใครโดนกระสุนปืนกลและปืนไรเฟิลของพม่า
แต่กองทหารพม่ายังคงอยู่ในค่ายเหนือหมู่บ้านและหมู่บ้านยังคงถูกทิ้งร้าง

ผมเขียนเรื่องนี้ออกมาจากกระท่อมไม้ไผ่ที่จวนพังในซานเมืองที่ถูก
ทหารพม่าเข้าปล้นและเผา และเป็นที่แน่ชัดว่าสถานการณ์ในพม่า
ไม่ใช่เรื่องธรรมดา ประเทศพม่ามีรัฐบาลมากกว่าหนึ่งรัฐบาล มีรัฐบาล
กลางและอีกหลายรัฐบาลที่เป็นตัวแทนของชาติพันธุ์ ขณะที่มีการ
เปลี่ยนแปลงเชิงบวกแต่ยังคงมีการโจมตีและการกดขี่เข้มงวดต่อไป เรามี
การประชุมที่ตีมากในเดือนมีนาคมกับตัวแทนของรัฐบาลกลางและ
เราต่างรู้สึกถึงความอบอุ่นและความจริงใจที่มีร่วมกัน แต่ในพื้นที่บาง
แห่งเราเห็นสภาพความเป็นจริงเช่นกัน เด็ก ๆ ถูกสังหาร บ้านเรือนถูก
ทำลาย คริสตจักรถูกลบหลู่ ผู้คนต้องหลบหนี ขณะที่การเปลี่ยนแปลง
หลายอย่างเกิดขึ้นในพม่า คนที่ตกอยู่ภายใต้การข่มเหงและการโจมตี
จะได้รับความช่วยเหลืออย่างเพียงพอมากกว่านี้ได้อย่างไร ท่านจะทำ
อย่างไรเมื่อการกดขี่เข้มงวดที่ทำลายล้างทั้งตัวผู้ข่มเหงและผู้ถูกข่มเหง
ยังดำเนินอยู่เช่นนี้ เราขอขอบคุณที่ท่านมีส่วนยื่นหยัดและช่วยเหลือคน
เหล่านั้นที่มีความต้องการแต่ยังไม่ได้รับอิสรภาพ

ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน

หัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์ ครอบครัวและ Free Burma Rangers
รัฐคะฉิ่น ประเทศพม่า

ภาพ: ภาพต่าง ๆ ในบ้านที่ถูกปล้น ภาพบน – ทหารพม่า 5
นายในสนามเพลและบังเกอร์พร้อมด้วยปืนกล ภาพล่าง –
ขอขอบคุณกระสุนเคมีที่ใช้ยิงใส่ชาวคะฉิ่น

การประชุมที่ไม่ได้คาดหมาย

*** ล่าสุตจากทีม CCB และ FBR
เพื่อน ๆ ที่รัก

ปีที่แล้ว เราได้อิฐฐานและตัดสินใจเขียนจดหมายถึงรัฐบาลพม่าเพื่อบอกเขาว่าเราอิฐฐานเพื่อพวกเขา ให้กำลังใจที่พวกเขาจะคืนดีกับทุกชาติพันธุ์ในพม่าและบอกพวกเขาว่าเรายินดีที่จะช่วยทุกวิธีที่สร้างสรรค์ พวกเขาให้เราทราบอย่างเป็นทางการเป็นนัยว่าพวกเขาสนใจที่จะพบปะกับเรา เราคุยเรื่องนี้กับทีม อิฐฐานเพื่อจะสามารถก้าวไปอย่างถูกต้องในเวลาที่เหมาะสมและพยายามอย่างยิ่งเพื่อให้ทีมของเราไม่มีมติเป็นเอกฉันท์ เราไม่แน่ใจว่าควรจะมีการประชุมที่ไหนและเมื่อไหร่คือเวลาที่เหมาะสมที่สุด

อีกหลายอาทิตย์ต่อมา เรามีการประชุมที่ไม่ได้คาดหมาย ที่ชายแดน คณะผู้แทนประกอบไปด้วยอดีตนายพลอง มิน ซึ่งเป็นผู้เจรจาหลักของรัฐบาลกับกลุ่มชาติพันธุ์เรื่องการหยุดยิงและผู้นำท่านนั้นที่เราได้อิฐฐานเพื่อเรื่องการพบปะกันและคนอื่นๆ อีก พวกเขาได้มายังที่ๆ เราพักอยู่ พวกเขากำลังอยู่ระหว่างการเจรจาต่อรองเรื่องของสหภาพแห่งชาติกะเหรี่ยง (KNU)/ การปลดปล่อย/เจรจาต่อรองให้กับนักโทษของรัฐบาลพม่า

นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้น

เราเพิ่งกลับมาจากภารกิจหนึ่งและได้รับเชิญให้พูดคุยเรื่องการเตรียมการประชุมเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติพันธุ์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ผมอิฐฐานต่อพระเจ้าและพูดว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า ลูกขอให้เรื่องนี้เป็นเพื่อพระองค์ ขอพระองค์ทรงช่วยจัดเตรียมการประชุมเหล่านี้ เพื่อที่ทุกอย่างจะเป็นเพื่อพระองค์และไม่ใช่เพื่อลูกและที่เราจะไม่ไปผิดทาง ลูกขอบพระคุณ” และพระองค์ทรงจัดเตรียมให้มากกว่าที่ผมมุ่งหมายเอาไว้ในใจ

ขณะที่เราเตรียมตัวออกจากที่นั่นในวันรุ่งขึ้น เราได้รับทราบจากผู้แทนรัฐบาลพม่ากำลังเดินทางมาเจรจากับ KNU ผมอิฐฐานว่าควรจะทำอะไรและได้ตัดสินใจที่จะดูว่าเป็นโอกาสสำหรับการพบปะหรือไม่ ขณะที่ผู้แทนของพม่ารวมถึงอง มินกำลังเข้ามา สิ่งต่างๆ ไม่ได้

อยู่ในการควบคุมของผมอีกต่อไป พวกเขาเข้ามาหาผมและพูดว่า “คุณคือเดวิด ยูแบงค์ ผู้นำของ Free Burma Rangers” ผมตอบว่าใช่ครับ ผมยินดีและแปลกใจที่เราได้พบกัน

การประชุมเป็นไปอย่างอบอุ่น ผมมอบคีย์ของ FBR และรายงานการประชุมประจำปีให้แก่พวกเขา ผมบอกพวกเขาว่าพวกเขาอาจจะโกรธเมื่อได้อ่านและดูทุกอย่างแล้ว แต่เรารายงานตามความเป็นจริงและพูดความจริงด้วยความรัก พวกเขาบอกว่าอยากจะมีการพบปะกันอีกครั้งและเชิญผมไปที่พม่า

ผมถามอง มินว่าผมจะอิฐฐานเพื่อได้หรือไม่ เขาดูประหลาดใจแต่ยิ้มและบอกว่าได้ ผมจึงอิฐฐาน – ตอนแรกด้วยภาษาพม่า – “ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน” – จากนั้นด้วยภาษาอังกฤษ ผมขอพระเยซูทรงนำ ช่วยเหลือและอวยพรเราขณะที่เราพยายามลองวิธีใหม่ๆ ที่เราเองก็ยังไม่รู้ ออง มินบีบมือผมขณะที่เราอิฐฐานและผมรู้สึกถึงความรักของพระเจ้าที่อยู่กับเรา

ขณะที่ผู้แทนพบกับครอบครัวของเราที่ลิสต์ลีย์ของเรารอง มินจับมือกับแคเรนและลูกๆ ของเราและพูดว่า “เราอยากให้คุณและครอบครัวมาพบกับเราในพม่า เราอยากเริ่มวิธีใหม่ ได้โปรดมา” ผมบอกพวกเขาว่าเราได้อิฐฐานเพื่อเรื่องนี้ และครับ เราอยากไปที่นั่นในเวลาที่เหมาะสมและเราเฝ้ารอเวลานั้น

ผมไม่ทราบว่าหลังการประชุมกับรัฐบาลพม่าครั้งนี้จะมีผลออกมาอย่างไรและจะมีครั้งหน้าอีกหรือไม่ เราขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงอนุญาตให้เราพบพวกเขา ที่ครั้งหนึ่งในฐานะมนุษย์ พวกเขาเคยเป็นศัตรู เราอิฐฐานขอพระเจ้าทรงนำพาเราในความสัมพันธ์ใหม่ต่อกันและกันนี้ ขณะที่เราอิฐฐาน เรายังคงยืนหยัดกับผู้ถูกข่มเหงและอิฐฐานเพื่อการคืนดีกันทั่วทุกแห่งหนในพม่า

ขอบคุณสำหรับทุกคำอิฐฐานของท่านเพื่อสิ่งนี้

ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่าน

เดฟ ครอบครัวและทีมงาน

ยื่นหยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้อง

ศาสนจารย์ เอ็ดมอนด์

สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับชาวกะเหรี่ยงคือความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันและความเข้าใจเรื่องกระบวนการสู่สันติภาพอย่างถูกต้อง เนื่องจากในเวลานี้ชาวกะเหรี่ยงทั่วโลกต้องการให้ KNU ยืนหยัดอย่างถูกต้อง เราอิฐฐานเพื่อนาคคตของชาวกะเหรี่ยง เวลานั้นพวกเขามีการเลือกตั้งและเราจะเห็นว่าพวกเขาสามารถร่วมงานกับรัฐบาลได้อย่างไร เราต้องอิฐฐานเพื่อคริสตจักรต่างๆ ในพม่าเช่นกัน ในปี 2013 พวกเขาจะฉลองงานครบรอบ 200 ปี นับตั้งแต่มิชชันแบปติสได้เข้าไปในพม่าและงานครบรอบ 100 ปีของการประชุมกะเหรี่ยงแบปติสด้วยเช่นกัน เราหวังว่าในเวลานั้นชาวกะเหรี่ยงจะได้ฉลองอย่างสงบสุข เราต้องอิฐฐานเพื่อรัฐบาลของเติง เส็ง ที่พระเจ้าจะแต่งตั้งสัมผัสใจพวกเขาให้อ่อนลง และเพื่อพวกเขาจะพยายามดำเนินกระบวนการสู่สันติภาพอย่างถูกต้อง ในเวลานี้ มีปัญหาระหว่างมุสลิมและพุทธในรัฐยะไข่ และเราไม่ต้องการปัญหาศาสนาระหว่างชาติพันธุ์ในพม่า เราต้องอิฐฐานเพื่อประชาชนจากพม่าที่อยู่ตามแนวชายแดนเช่นกัน ที่พวกเขาจะสามารถเดินทางกลับบ้านอย่างปลอดภัย ทั้งชาวกะเหรี่ยง คะฉิ่น กะเหรี่ยงแดง ไทยใหญ่ที่อยู่ตะเข็บชายแดนในฐานะผู้พลัดถิ่นจะสามารถกลับมายังบ้านของเขาและสร้างหมู่บ้านของพวกเขาขึ้นมาใหม่อย่างสงบ ผมเชื่อว่าพระเจ้าจะสัมผัสใจผู้นำของพม่าและเปิดใจพวกเขาและพวกเขาจะรู้จักพระเยซู นี่ไม่ใช่เรื่องศาสนาแต่เพียงแค่ว่ารู้จักพระเยซู หากพวกเขาได้รู้จักพระเยซู พวกเขาจะทำในสิ่งที่พระเยซูตรัสและรักซึ่งกันและกัน

สันติภาพ

การคาดหมายในปี 2013

แอชลีย์ เชพท์

การเลือกตั้งที่หนุ่หลังโดยกองทัพอันเป็นรัฐบาลกึ่งพลเรือนของพม่าในเดือนพฤศจิกายน 2010 ได้แสดงให้เห็นการหยุดพักกับอดีต รัฐบาลใหม่ภายใต้ประธานาธิบดีเต็ง เส่ง (อดีตนายพล) ได้สร้างความประหลาดใจให้กับผู้สังเกตการณ์ด้วยการกระตุ้นการปฏิรูปสำคัญหลายอย่าง นับแต่ปลายปี 2011 ประเทศพม่าได้ล้มเลิกกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งสำคัญนับตั้งแต่ปี 1962 ที่กองทัพทำการรัฐประหาร การเปลี่ยนแปลงนี้รวมถึงการปล่อยนักโทษการเมืองส่วนใหญ่ การผ่อนปรนการเซ็นเซอร์ อิสรภาพในการติดต่อสังคม รวมถึงการกระชับมิตรระหว่างประธานาธิบดี บรรดาที่ปรึกษาใกล้ชิดกับพลเมืองที่มีชื่อเสียงมากที่สุด นางอองซานซูจีได้รับรางวัลโนเบล และพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตยได้เข้าร่วมการเลือกตั้งอย่างประสบความสำเร็จในเดือนเมษายน 2012

การพัฒนาสำคัญอีกอันหนึ่งคือข้อตกลงการหยุดยิงเบื้องต้นกับกลุ่มที่ไม่ติดอาวุธหลายกลุ่มในพม่า จาก 10 ใน 11 กลุ่มที่สำคัญที่สุด อย่างไรก็ตาม การต่อสู้ยังคงดำเนินต่อไปในพื้นที่ส่วนใหญ่ทางภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือของพม่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐคะฉิ่น

การตกลงการหยุดยิงรอบที่แล้วในช่วงปี 1990 ช่วยให้มีการหยุดพักความขัดแย้งชั่วคราวกับพลเรือนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งแต่ไม่มีตัวแทนของชาติพันธุ์ที่มีชื่อเรียกชื่อทางการเมืองมาเกี่ยวข้องด้วย ในครั้งนี้ รัฐบาลดูเหมือนจะยินดีในหลักการที่จะเข้าร่วมการพูดคุยทางการเมือง หนึ่งในความท้าทายที่สำคัญที่สุดคือการที่รัฐบาล โดยเฉพาะกองทหารพม่าและบรรดาผู้นำของกลุ่มไม่ติดอาวุธจะไปถึงข้อตกลงในเรื่องวิธีการสาระสำคัญของการหารือด้านการเมืองในการที่จะทำให้สันติภาพเป็นเรื่องสำคัญและยั่งยืนนั้น จำเป็นที่จะต้องตรงข้ามจากหลายสาขาอาชีพจะมีส่วนร่วม รวมถึงพลเมืองในสังคม นักการเมืองและชุมชนที่ได้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน ในระยะสั้น

วิธีหนึ่งที่จะได้รับความร่วมมือมากยิ่งขึ้นก็คือการส่งเสริมการตรวจสอบกระบวนการสู่สันติภาพโดยมีฐานจากชุมชน ในระยะยาว ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายสาขาอาชีพจะต้องให้การปรึกษาในการหารือเรื่องข้อตกลงทางการเมืองสำหรับประเทศพม่า

ผู้นำชาติพันธุ์หลายท่านมองว่าข้อเสนอด้านสันติภาพเหล่านี้คือโอกาสอันดีที่สุดในรอบหลายทศวรรษที่จะได้กล่าวถึงประเด็นทางสังคม การเมืองและเศรษฐกิจอันเป็นฐานรากของความขัดแย้งทางทหารมาเป็นเวลายาวนาน ขณะที่อีกหลายคนยังคงสงสัยแรงจูงใจของรัฐบาลและกลัวการสูญเสียการควบคุมของกระบวนการสันติภาพนี้ แม้ผู้ที่สงสัยมีความเป็นห่วงถูกตามหลักการเรื่องกระบวนการเพื่อสันติภาพนี้ – โดยเฉพาะยังขาดการพูดคุยด้านการเมืองซึ่งมีความสำคัญยิ่ง (จนกระทั่งบัดนี้) และการต่อสู้ที่ยังดำเนินอยู่ในพื้นที่คะฉิ่น อย่างไรก็ตาม มันจะเป็นข้อผิดพลาดอันน่าเศร้าหากจะปล่อยให้ความเป็นห่วงเหล่านี้มาบั่นทอนกระบวนการเพื่อสันติภาพครั้งนี้

ความเสี่ยงนั้นสูง หากพม่าสามารถสร้างตัวเองขึ้นมาใหม่ในฐานะของประเทศที่เคารพสิทธิมนุษยชนขึ้นพื้นฐานแล้วละก็ นี่จะเป็นความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่ทีเดียวและจะเป็นตัวอย่างไม่ธรรมดาที่ “รัฐนอกคอก” จะก้าวออกจะความหนาวเหน็บ ระหว่างกระบวนการนี้พม่ามีแนวโน้มที่จะเคลื่อนตัวออกจากอิทธิพลของจีน ซึ่งเป็นเป้าหมายพื้นที่ทางยุทธศาสตร์สำคัญสำหรับชาติตะวันตก

ส่วนประเด็นทางการเมือง สังคมและเศรษฐกิจอันเป็นหัวใจของความขัดแย้งนั้นไม่ใช่สิ่งที่จะคลี่คลายได้โดยง่าย เมื่อกล่าวถึงปัญหาที่มีรากหยั่งลึกทั้งยังเป็นปัญหาทางโครงสร้างเช่นนี้ ทั้งรัฐบาลและกลุ่มไม่ติดกำลังต่าง ๆ จะต้องทำงานด้วยความกล้าหาญและด้วยจินตนาการไม่เช่นนั้นแล้ว โอกาสที่เปิดออกในขณะนี้อาจจะถูกปิดและแรงเคลื่อนไหวของกระบวนการเพื่อสันติภาพจะอ่อนกำลังลง

ในวันที่ 2 พฤษภาคม 2012 **อองซานซูจี** เข้าสาบานตนในรัฐสภาอันเป็นช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์ในฐานะผู้นำฝ่ายค้านและอดีตนายกรัฐมนตรี หลังจากการต่อสู้อันยาวนาน ในที่สุดเธอได้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเข้าสู่ประชาธิปไตย การตัดสินใจเข้าแข่งขันเลือกตั้งของนางสู่สภาส่วนนี้ได้บ่งบอกถึงการยอมรับกระบวนการสู่สันติภาพที่รัฐบาลกลางปัจจุบันจัดทำ แม้ว่าส่วนใหญ่แล้วยังมีความไม่แน่ใจและยังมีข้อสงสัยใจแรงจูงใจของประธานาธิบดีเต็ง เส่ง รวมถึงความสามารถที่จะปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

การเลือกตั้งเข้าสู่รัฐสภาติดตามมาด้วยการเยี่ยมชมประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกา นางอองซานซูจีได้รับเกียรติยศและรางวัลมากมาย รวมถึงการปาฐกถาระหว่างเทศกาลรางวัลโนเบล 21 ปีให้หลังจากที่เธอได้รับรางวัลสาขาสันติภาพและได้รับเหรียญทองสมานิตยัญญิตี นางอองซานซูจีได้รับเลือกให้เป็นผู้นำคณะกรรมการรัฐสภาในด้านกฎหมายและความมั่นคง ฐานะของเธอที่เป็นสัญลักษณ์แห่งประชาธิปไตยและอ้างตำแหน่งสมาชิกรัฐสภานั้นเป็นความท้าทายที่เธอต้องรักษาสสมดุลระหว่างสองสิ่งนี้ เนื่องจากมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ถึงการนิ่งเฉยของนางทั้งในเรื่องความขัดแย้งกับคะฉิ่นและโรฮิงยา นางและอีกหลายคนในประเทศกำลังนำทางขับเคลื่อนพม่าเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงด้วยความพยายามที่จะสร้างสมดุลระหว่างการตอบสนองวิกฤตเร่งด่วนและการจัดเตรียมการในระยะยาว

รัฐอาระกัน: ความรุนแรงในชุมชน

ความรุนแรงได้ปะทุขึ้นในรัฐอาระกันเมื่อหญิงสาวชาวอาระกันได้รับการยืนยันว่าถูกมุสลิมสามนายเข้าข่มขืนและฆ่าในวันที่ 28 พฤษภาคม 2012 ในหมู่บ้านคียก นิ มอ เมืองแรมรี รัฐอาระกัน ในวันที่ 3 มิถุนายน กลุ่มประชาชนชาวอาระกันเข้าโจมตีรถบัสในเมืองตองอูและสังหารชาวมุสลิม 10 คนที่อยู่ในรถบัส หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ ความรุนแรงได้ระเบิดออกทั่วทั้งรัฐอาระกันระหว่างชุมชนชาวพุทธอาระกันกับชุมชนชาวมุสลิมโรฮิงยา หลายหมู่บ้านและหลายชุมชนในเมืองต่างๆ เช่นสิททวี มากยูและคียก พยู ถูกเผาเป็นถ้ำดำถ่าน ประชาชนมากกว่า 120,000 คน กลายเป็นผู้พลัดถิ่นและความขัดแย้งยังคงดำเนินต่อไป ผู้พลัดถิ่นส่วนใหญ่เป็นชาวโรฮิงยาและอาศัยอยู่ในค่ายพักนอกเมืองสิททวี เมืองหลวงของรัฐอาระกัน

ผู้พลัดถิ่นชาวอาระกัน

มีความตึงเครียดระหว่างชาวอาระกันและชาวโรฮิงยามานานหลายปีแล้ว พวกเขาอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน ชาวอาระกันได้ถูกเลือกปฏิบัติและถูกข่มเหงโดยทหารพม่ามานานหลายทศวรรษ นอกจากนั้นยังรู้สึกถูกคุกคามโดยมุสลิมชาวโรฮิงยา ประชากรมุสลิมชาวโรฮิงยาในประเทศพม่าถูกนับว่าเป็นผู้อพยพอย่างผิดกฎหมายจากประเทศบังคลาเทศ แม้จะอยู่ในพม่าหลายปีแล้วก็ตาม รัฐบาลไม่นับว่าพวกเขาเป็นประชากร อย่างไรก็ตาม ในท่ามกลางความรุนแรงนี้ ผู้ที่พยายามหนีไปยังบังคลาเทศได้กลับมาในฐานะผู้อพยพที่ผิดกฎหมาย สิ่งนี้ทำให้ค่ายผู้อพยพต่างๆ ในพม่าเป็นที่ลี้ภัยสุดท้ายของพวกเขา เมื่อเข้าไปในค่ายแล้วพวกเขาไม่สามารถออกจากค่ายได้และพวกเขามีจำนวนมากสูญเสียทุกอย่าง ค่ายเหล่านี้จึงเป็นอนาคตที่พอจะมองเห็นได้ ขณะที่ความขัดแย้งรุนแรงมากขึ้น หมู่บ้านหลายแห่งถูกเผา ประชาชนถูกฆ่า ความโกรธและความเกลียดของทั้งสองฝ่ายได้ทวีรุนแรงขึ้น

แสวงหาการเปลี่ยนแปลง “เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด”

สตู คอเลท

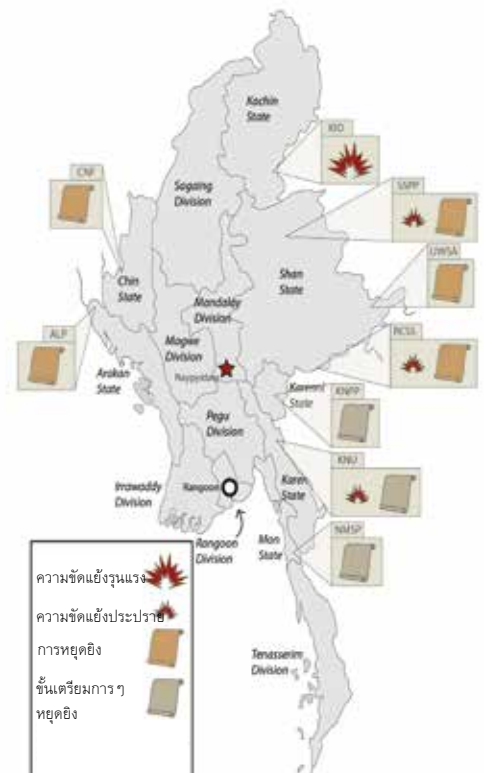
Partners Relief and Development

ขณะที่โลกดูเหมือนกำลังปิดกั้นการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้นในพม่า ความเป็นจริงสำหรับคนยากจนระดับรากหญ้านั้นหนทางยังคงอีกยาวไกลก่อนที่ความกดดันจะถูกปลดปล่อยออกมา

เมื่อต้นปีนี้ เราสองคนได้ไปเยี่ยมพื้นที่หนึ่งที่อยู่ห่างจากลาซอ 6 กิโลเมตร เป็นเมืองใหญ่เมืองหนึ่งในรัฐฉาน พื้นที่นี้เป็นพื้นที่หยุดยิงแต่มีความขัดแย้งประปรายและการต่อสู้กันในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ที่นี่ยังอยู่ภายใต้การควบคุมของกองกำลังตัวแทนของกองทหารพม่า ในพื้นที่ไกลสุดด้านตะวันออก ที่ดินเกือบ 25,000 ไร่ ของชาวไวขานาถูกกองทหารที่ควบคุมที่นั่นยึดเอาเป็นของรัฐและขายให้กับนักธุรกิจชาวจีน เราพบครอบครัวหนึ่งที่ ดินแดนสุดท้ายถูกขโมยยึดเอาไปจากพวกเขาในปิ่นอ่อง เวลานี้พวกเขาขายลูกสาวอายุ 14 ปีไปเป็นโสเภณีเพื่อครอบครัวจะได้ยู่รอด หญิงสาวผู้นี้ถูกทำลายเพราะเงิน กองทัพและอำนาจทางการเมืองที่เธอเองไม่อาจเข้าใจ

ชุมชนนี้กำลังถูกทำลายด้วยอำนาจการครอบงำอันชั่วร้ายที่ทรงพลังกว่าพวกเขา ผมได้รับการเตือนใจจากข้อพระคำเอเฟซัส 6:12 “เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอบครอง ศักดิ์เทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลก” หากชุมชนจะเปลี่ยนแปลง ผู้นำจะต้องได้รับการยกยู่ ใครจะทำลายอำนาจเหล่านี้ เสียจะต้องถูกยกขึ้นเพื่อผู้ไม่มีปากเสียง และผู้พิทักษ์จะต้องลุกขึ้นเพื่อผู้อ่อนแอ หนทางสำหรับพม่ายังอีกยาวไกลนักจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ เพื่ออีกหลายครอบครัวเช่นนี้

พม่า : การหยุดยิงและความขัดแย้ง

หมายเหตุ: ทุกกลุ่มอยู่ในการเจรจาแบบใดแบบหนึ่งกับรัฐบาลพม่า

ชมรม ชีวิต ที่ ส

ชีวิตที่ครบบริบูรณ์ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง

โฮชนา วาเลนไทน์

และเราจะให้จิตใจเดียวแก่เขา และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเขา และจะให้ใจเนื้อแก่เขา เอเสเคียล 11 : 19

รัฐกะเหรี่ยง ประเทศพม่า ผ้าใบผืนหนึ่งห้อยถูกผูกห้อยไว้อย่างหลวมๆ ระหว่างเสาประตูฟุตบอลเบียร์ๆ สองเสา บนผ้าใบคือแผนที่ประเทศพม่าวาดด้วยมือ เด็กประมาณ 300 คนนั่งอยู่บนพื้น มองแผนที่ประเทศตัวเอง อย่างน้อย เราได้บอกพวกเขาว่านี่คือประเทศของพวกเขา – พวกเขารู้ว่ามันคือพม่า ขณะที่ประเทศของพวกเขาคือ “เคาธูล” และทั้งสองที่นั่นคือสองชาติ พวกเขาส่วนใหญ่ไม่เคยแม้แต่เดินออกนอกหมู่บ้าน ชื่อต่างๆ บนแผนที่บนแผ่นผ้าใบดูเหมือนเป็นพื้นที่ว่างเปล่า- ที่จะมีชีวิตขึ้นมาเมื่อมีการโจมตีของกองทหารพม่า แต่วันนี้ต่างออกไป วันนี้แผนที่นี้ดูมีชีวิตขึ้นมาเมื่อทีมใหม่ของ FBR อยู่ที่นั่น เบนเจอร์อาร์กัน 5 นายยืนเบื้องหน้าเด็กๆ และแนะนำตัวเองพวกเขาสอนเด็กๆ พูดภาษาอาระกันเล็กน้อยเช่น “ทานข้าวหรือยัง” “คุณจะไปไหน” “คุณมาจากที่ไหน” และท้ายสุด “ฉันรักคุณ” พวกเขาร้องเพลงท้องถิ่น เนียง สมาชิกอายุ 20 ปีที่แม้จะเห็นแต่เพียงอดยิ้มไม่ได้ เธอออกมาเดินร่ำอาระกันให้เด็กๆ ดู ก่อนที่กลุ่มต่อไปจะถูกเรียก ผู้อำนวยกาโปรแกรมขอให้เด็กคนหนึ่งออกมาชี้รัฐอาระกันบนแผนที่ เด็กผู้หญิงชื่อยายคนหนึ่งเดินมาข้างหน้าและชี้ไปยังพื้นที่เปล่าที่เป็นที่ตั้งของรัฐอาระกัน – แต่บัดนี้มันได้เปลี่ยนไปแล้ว มันไม่ได้ว่างเปล่าและเป็นนามธรรม แต่มันเต็มเต็มด้วยรอยยิ้มของเนียง พร้อมด้วย

การเดินร่ำอันงดงามและเพลงบทใหม่ และถ้อยคำแปลกหูที่แปลว่า “ฉันรักคุณ”

ในการกิจครั้งนี้เนียงไม่ใช่แค่เพียงเบนเจอร์คนเดียวที่ช่วยเด็ก ๆ กะเหรี่ยงเดิมช่องว่างบนแผนที่ในการกิจครั้งนี้ โปรแกรมชมรมชีวิตที่ดีในปีนี้มีสมาชิกมาจาก 8 ชาติพันธุ์ อาระกัน กะเหรี่ยง กะเหรี่ยงแดง ลาหู่ มอญ นาคา ปาโอและฉาน ทุกๆ เราไปเรากล่าวว่า “มีการเปลี่ยนแปลงบ้างไหม มีการเลือกตั้งแล้วและคุณเห็นการเปลี่ยนแปลงบ้างหรือไม่” รัฐบาลเปลี่ยนแปลงบ้างหรือไม่”

คำตอบส่วนใหญ่มักจะบอกว่า “ไม่” ซึ่งมาพร้อมกับการหัวเราะขณะที่คุณครุ่นคิดถึงความหวังใจ เด็ก ๆ หัวเราะ ตะโกนและเล่นเกมส์ในโปรแกรมที่ทีมของเราจัด ความปิติยินดีออกมาเองตามธรรมชาติซึ่งไม่ได้ผูกติดกับสถานการณ์ของพวกเขา ในเดือนมกราคม ทีมของเราส่วนหนึ่งเดินทางไปยังค่ายผู้ลี้ภัยถิ่นฐานในที่ราบทางตะวันตกของรัฐกะเหรี่ยง ที่นั่นพวกเขาได้พบกับหัวหน้าฝ่ายต่อต้านใต้ดินที่อยู่พื้นที่ๆ ถูกข่มเหงอย่างหนัก หนึ่งในผู้นำกล่าวว่า “เราได้อิฐฐานเมื่อผู้นำที่จะเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดและขอบคุณพระเจ้าที่เราเห็นการเปลี่ยนแปลงบ้างแต่การข่มเหงยังคงอยู่ ดูเหมือนว่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่แค่ความคิดเท่านั้น เราต้องการการเปลี่ยนแปลงจิตใจด้วย เราอิฐฐานเวลานี้ที่พระเจ้าจะฉวยหัวใจของท่าน ด้วย” เราหวังว่าจะได้ทำโปรแกรมทั้งหมดแก่พื้นที่นี้ เนื่องจากพวกเขาอยู่ห่างไกลจากความช่วยเหลือภายนอกเหลือเกิน อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการพูดโน้มน้าวถึง

หนอของ FBR และเด็กชั้น ม. ปลายสอนเรื่องสุขภาพด้วยสื่อรูปอวัยวะใน

นักเรียนที่โปรแกรม GLC ชี้แผนที่ของรัฐบาล

เบนเจอร์อาร์กันกับเด็กๆ กะเหรี่ยง

การเปลี่ยนของรัฐบาลพม่า ที่นี้ยังไม่มั่นคงอย่างมาก เราเดินทางไปยังป้อมทหารเล็กที่ห่างออกไปสี่ชั่วโมงเดินเท้าจากที่ราบและเล่าถึงโปรแกรมให้กับครูและศิษยาภิบาลบางคนที่เดินทางมาพบเรา เมื่อเราถามพวกเขาว่าจะไปเยี่ยมหมู่บ้านของพวกเขาได้หรือไม่ พวกเขาแสดงออกความกลัวอย่างชัดเจนขณะตอบเราว่าพวกเขาจะไม่รอดจากผลของการมาเยี่ยมของพวกเขา เรารู้สึกผิดหวังและเสียกำลังใจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงเพียงน้อยนิด อีกหลายวันต่อมาขณะที่ภารกิจของเราใกล้จบแล้ว เราใช้เวลาสัมภาษณ์กลุ่มนักศึกษาฝึกงานของเรา ตอนนั้นเองเราตระหนักว่าพวกเขามาจากที่ราบและเป็นกลุ่มคนที่เราอยากจะไปเยี่ยม และหลังจากหนึ่งเดือนที่พวกเขาได้ช่วยชมรมชีวิตที่ดี พวกเขาจะได้รับข้อความชัดเจนนำกลับบ้านของพวกเขา สิ่งที่เป็นเหมือนกำแพงว่างเปล่าเปลี่ยนเป็นหน้าต่างที่เปิดออกและเราได้เห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าทำงานในแบบที่คาดไม่ถึง

ในเอเสเคียล 11:19 พระเจ้าทรงสัญญาที่จะมอบใจเนื้อแทนใจหินคือการเปลี่ยนแปลงที่เราอยากจะมีส่วนร่วม ในพม่าและที่ใดก็ตามที่เราอาศัยอยู่ เรารู้สึกขอบคุณสำหรับทีมของเรา สำหรับคนหนุ่มสาวเช่นเนียงที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการนี้ด้วยที่เติมเต็มช่องว่างด้วยความชื่นชมยินดีและความรัก เรารู้สึกขอบพระคุณทุกท่านที่อธิษฐานเผื่อเราและการสนับสนุนด้านอื่นๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของราชกิจของพระเจ้าในการเปลี่ยนใจหินให้เป็นใจเนื้อ

ภาพถ่าย: บน - เรนเจอร์ชาวล่าหุ่เล่นละครด้านสุขภาพให้เด็กชาวกะเหรี่ยงดู ล่าง - เรนเจอร์ชาวมอญและกะเหรี่ยงร้องเพลงในรัฐกะเหรี่ยงในโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดี

เราได้มาเพื่อเขาก็คงหลายอะ! **ได้ชีวิต** และ**จะได้**อย่าง**ครบบริบูรณ์** ยอห์น 10:10

วิธีหนึ่งที่จะมีส่วนช่วยชมรมชีวิตที่ดีคือการบริจาคชุดสิ่งของสำหรับคุณแม่และเด็ก สิ่งของเหล่านี้จะถูกนำไปยังคุณแม่และเด็ก ๆ โดยทีมบรรเทาทุกข์

ชุดสิ่งของสำหรับเด็ก

- หวีและกระຈกเล็ก ๆ
- แปรงสีฟันเด็ก 2 อัน
- กรรไกรตัดเล็บ
- ของเล่นชิ้นเล็ก
- ภาพวาดหรือภาพถ่ายของคุณ
- โปสการ์ดจากเมืองหรือรัฐของคุณพร้อมกับชื่อพระคัมภีร์

ชุดสิ่งของสำหรับแม่และเด็ก

- กรรไกรตัดเล็บอันเล็ก
- วิตามินสำหรับเด็กแบบที่ไม่ต้องแช่ตู้เย็น
- ชุดสำหรับเด็กสองชุด หมวก ถุงมือ เสื้อ (แบบไม่ติดกับกางเกง) และถุงเท้า
- ยางกัดสำหรับเด็ก
- ภาพวาดหรือภาพถ่ายของคุณ
- โปสการ์ดจากเมืองหรือรัฐของคุณพร้อมกับชื่อพระคัมภีร์

ข้อมูลการส่งของ

ขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือของท่านในการส่งสิ่งของเหล่านี้มาให้แก่เรา ขณะนี้ยังไม่สามารถที่จะส่งของบริจาคที่มีขนาดใหญ่มายังประเทศไทยได้ โปรดส่งสิ่งของมาในกล่องของขวัญหรือกล่องพัสดุมาตรฐานพร้อมกับจ่าหน้าว่า "ของใช้ในบ้านหรือของใช้ส่วนตัว ไม่มีมูลค่า" ลงในแบบฟอร์มศุลกากร

กรุณาส่งพัสดุทางอากาศ (สำหรับสหรัฐอเมริกา) ขนาดโดยรอบกล่องกว้างยาวสูงรวมกันต้องไม่เกิน 79 นิ้ว)

มายัง Christians Concerned for Burma (CCB)

ตู้ปณ. 14 แม่ใจ เชียงใหม่ 50290

โดยระบุชื่อถึง GLC (ชมรมชีวิตที่ดี)

พระเจ้าทรงดำเนินเคียงข้างเรา...

โดย ดร.เคา

คุณครูโรงเรียนแพทย์ในป่า –
เคาธูล

เราเพิ่งจะเสร็จจากการให้การรักษารอบ
เย็นเมื่อพวกเขามาถึง พวกเขาเดินทางมาจากเส้นทาง
บนเขาจากหมู่บ้านที่ห่างออกไปหลายชั่วโมงทาง
เหนือ “ลูกของฉันไม่ยอมดูดนม” คุณแม่อธิบาย
“และไอมาสีวันแล้ว” ทารกหญิงวัย 10 เดือน
นอนเหงื่อออกอย่างอ่อนแรงบนตักของแม่ เรา
ตรวจทุกอย่าง ให้การวินิจฉัย (ปอดบวมรุนแรง
และขาดน้ำ) และเลือกการรักษา (ให้น้ำเกลือและ
ยาปฏิชีวนะและยาพาราเซตามอล) เราตั้งใจที่เด็ก
ไม่ได้เป็นมาลาเรีย เราให้น้ำเกลือและคำนวณ
ขนาดยา เราเอาถังออกซิเจนสี่เหลี่ยมออกมา เรา
แบกถังนี้ข้ามภูเขาเพื่อเหตุฉุกเฉินเช่นนี้ สายอยู่
ใต้จมูกของเด็ก เราเปิดวาล์วและรอดูสักพัก เรา
ตั้งใจที่เราสามารถทำครบทุกขั้นตอนที่เราทำได้
เราอธิษฐานด้วยกัน ผมเข้านอนและปล่อยให้

หมอตำแยและนักศึกษาช่วยดูแลเด็กน้อย

ผมตื่นขึ้นตอนตี 3 ตามกะของผม ดาวอังคารเปล่งแสงสีแดงบนผืนฟ้าสีดำ ลอยอยู่
เหนือผืนป่าที่โอบล้อมโรงเรียนของเรา เมื่อผมมาถึงโรงพยาบาล ผมได้ยินความแตกต่าง เสียง
จากถังออกซิเจนที่ส่งผ่านท่อลดลง ผมแทบจะไม่ได้ยิน ผมเช็ควาล์วและพบว่ามันจวนจะ
หมดแล้ว ผมปิดถังครึ่งหนึ่งและอธิบายเหตุการณ์ให้เจ้าหน้าที่ฟัง เราเปิดถังอีกครั้งจนกระทั่ง
มันกระตุกพุ่งออกจนหมดในอีกไม่กี่นาทีต่อมา ไม่มีออกซิเจนและทารกก็ป่วยมาก ขณะที่
เรานั่งอยู่ด้วยกันล้อมพ่อแม่และเด็กทารก เราอธิษฐาน ผมคิดถึงชีวิตของเด็กหญิงคนหนึ่งที่ถูก
ยัดออกไปไกลจากเธอเหมือนกับความคิดของเนินเขาที่ล้อมรอบเรา อันหนึ่งเหนืออีกอันหนึ่ง
เด็กหญิงคนหนึ่งหมู่บ้านไปโรงเรียน...วัยรุ่นคนหนึ่งช่วยพ่อแม่ทำงานไร...เจ้าสาวคนหนึ่ง...
และในที่สุดก็เป็นคุณแม่ ผมอธิษฐาน “พระเจ้า โปรดอย่าเอาเนินเขาเหล่านั้นออกไปจากเธอ
อย่าให้มันจบลงที่นี้ โปรดให้ของขวัญที่เราเองไม่อาจให้ได้แก่เธอด้วยเถิด”

ท่ามกลางความมืดมิด หมอตำแยได้ช่วยคุณแม่อีกคนรอดจากการแท้ง เด็กผู้ชายที่
ป่วยเป็นมาลาเรียตื่นขึ้น หนาวสั่นในชั่วโมงสุดท้ายแห่งคำคืน จนกระทั่งคุณพ่อของเขาออกไป
ให้ที่หลังโรงพยาบาลและทำให้เขาอบอุ่นขึ้น พ่อห่อตัวเขาไว้ด้วยผ้าห่ม เรานั่งกับทารกน้อย
อธิษฐานและเฝ้าดูขณะที่ท้องฟ้าแจ่มขึ้นอย่างช้าๆ เด็กน้อยเริ่มร้องไห้และคุณแม่ได้ให้นม
เธอด้วยความรักหวงใย เธอขอบคุณได้แล้ว ผมฟังซางเสาและเฝ้ามองเด็กน้อยที่มึนมนั่นเป็น
สิ่งที่ทารกปกติทำและรู้ว่าชีวิตได้กลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง

วันต่อๆ มา เด็กน้อยฟื้นตัวเป็นปกติ และคุณพ่อคุณแม่พาเธอกลับไปยังบ้าน บ่อยครั้ง
เหลือเกินแม่เมื่อเราทำดีที่สุดแล้วก็ตาม มันก็ยังไมพอก แต่พระเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นและ
ทรงดำเนินอยู่กับเรา และทรงยื่นพระหัตถ์แห่งการรักษามาถึงโรงพยาบาลเล็กๆ ของเราที่นี่
และเหนือชีวิตของคนไข้ของเรา เราขอบพระคุณในราชกิจของพระองค์

ภาพบน – หมอเจ้าหน้าที่ให้ออกซิเจน

ภาพพื้น – แผนกผู้ป่วยในของโรงเรียนแพทย์ในป่า

มุมมองจากหมอกคนหนึ่ง

โท วิน

แล้วพระองค์ตรัสกับพวกสาวกของพระองค์ว่า “ข้าพเจ้าที่ต้องเกี่ยวนั้นมียากนักหนา แต่คนงานยังน้อยอยู่ เหตุฉะนั้นพวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของนาให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์” มัทธิว 9:37-38

พระเยซูทรงตรัสถ้อยคำเหล่านี้กับเหล่าสาวก และนี่คือถ้อยคำที่พระเยซูทรงมอบให้แก่ผมเช่นกัน ขณะที่ผมเห็นสถานการณ์ของชาวกะเหรี่ยง แนนอนที่สุด พวกเขาต้องการความช่วยเหลือ เรามีคนงานเพียงน้อยนิดและทักษะที่น้อยกว่า

ผมเป็นหมอที่ทำงานกับ Free Burma Rangers โดยมีฐานอยู่ในโรงเรียนแพทย์ในป่า ตั้งแต่ผมยังเด็ก ผมสนใจเรื่องยาพิษโรค เมื่อคุณครูถามว่าโตขึ้นผมอยากจะเป็นอะไร ผมมักตอบว่า “เป็นหมอกครับ” ตลอดระยะเวลาอันยาวนานของสงครามกลางเมืองในพม่า ชาวกะเหรี่ยงแทบไม่อาจเข้าถึงการดูแลสุขภาพ นี่ไม่ใช่เพราะการขาดแคลนเจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพเท่านั้น

เจ้าหน้าที่ ๆ มียุทธศาสตร์โอกาสเรียนรู้เรื่องการแพทย์ในระดับที่สูงขึ้น ฉะนั้น ชาวกะเหรี่ยงจึงเสียชีวิตด้วยโรคที่ง่ายต่อการรักษา

ด้วยเหตุนี้ เมื่อคิดถึงสถานการณ์ด้านสุขภาพของชาวกะเหรี่ยงและเนื่องด้วยเป็นความสนใจของผมเองด้วย ผมจึงเริ่มโรงเรียนนี้ แม้ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากคุณแม่ของผมเพียงคนเดียว คุณของผมเสียชีวิตขณะผม 7 ขวบ ผมทุ่มเทกับการเรียนเพราะผมทราบว่าจะพระเจ้าทรงนำหน้าเพื่อเปิดทางให้กับผม ด้วยพระคุณของพระเจ้า ผมเรียนจบโรงเรียนมัธยมเคาธูไลและเข้าโรงเรียนพระคริสตธรรมอีกสี่ปี ผมจบจากโรงเรียนพระคริสตธรรมในปี 2005 ในปีนั้นเอง ผมเลือกเข้าร่วมการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สุขภาพชุมชน เมื่อจบจากการอบรมแล้ว ผมทำงานให้กับกองสุขภาพและสวัสดิการกะเหรี่ยง ผมทำงานให้สำนักงานและช่วยงานในโปรแกรมวันโรค ในปี 2008 ผมเข้าร่วมกับ Free Burma Rangers และยังคงศึกษาเรื่องยาเพิ่มเติมเนื่องจากผมเติบโตขึ้นมาในรัฐกะเหรี่ยงและทำงานที่นี่ ผมเรียนรู้อย่างมากว่าคนของเรามีความต้องการด้านใดบ้าง โดยเฉพาะเรื่องการดูแลสุขภาพ

ในปี 2011 เนื่องจากชาวกะเหรี่ยงมีความต้องการด้านสุขภาพและด้วยความช่วยเหลือของผู้นำกะเหรี่ยง FBR จึงตั้งโรงเรียนแพทย์ในป่าขึ้นมาในรัฐกะเหรี่ยง มีความต้องการมากมายที่ FBR มีความต้องการหมอผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยเหลือผู้พลัดถิ่น รัฐกะเหรี่ยงต้องการหมอผู้เชี่ยวชาญสำหรับคลินิกต่าง ๆ หมอใหม่ต้องมีผู้ดูแลสอดส่องการทำงานของพวกเข พวกเขาต้องเรียนรู้ทักษะความรู้อีกมากเพื่อตอบสนองความต้องการของชาวบ้านและผู้พลัดถิ่น ทั้งทั้งภูมิภาคนี้ต้องการมาตรฐาน การขึ้นทะเบียนทางแพทย์ ยาและการวิจัย ด้วยความต้องการเหล่านี้ที่อยู่ในใจ โรงเรียนแพทย์ในป่าจึงเปิดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ 2011 และในเดือนกุมภาพันธ์ 2012 ได้ผลิตแพทย์จบใหม่รุ่นแรก 20 คน และจะมีหมออีก 18 เรียนจบจากที่นี่ในเดือนกุมภาพันธ์ 2013 เราหวังว่าโรงเรียนนี้จะผลิตหมอผู้เชี่ยวชาญออกมาในแต่ละปีเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานด้านสุขภาพ

เราเรียกที่นี่ว่า “โรงเรียนแพทย์ในป่า” แต่เรามีความหวังอย่างสูงที่มาตรฐานของเราจะเข้าขั้นมืออาชีพ สิ่งนี้อาจเกิดขึ้นอย่างช้าๆ แต่ผมเชื่ออย่างยิ่งว่า โดยพระเจ้าแล้ว โรงเรียนนี้จะเติบโตไปในทิศทางนี้

ความหวังสุดท้ายของผมก็คือ ทั้งนักเรียนและเจ้าหน้าที่จะมีสุขภาพที่ดีทั้งด้านร่างกายและจิตวิญญาณและที่เราจะเรียนรู้ทักษะความรู้ต่อไปอีกจนสามารถให้การดูแลสุขภาพอย่างดีได้ ผมอธิษฐานว่าผู้คนจะได้สัมผัสความรักของพระเจ้าผ่านงานของพวกเรา

ภาพ บน - โท วิน ล่าง - หมอทีมบรรเทาทุกข์จากโรงเรียนแพทย์ในป่าขณะทำการกิจ

ชาใหม่สำหรับชาววา

“ชา” อายุ 8 ขวบกำลังเดินทางไปโรงเรียน ระหว่างทางเธอเห็นดอกเห็ด ขณะที่เธอก้าวออกจากเส้นทางเข้าไปเก็บเห็ด ภัยระเบิดก็ระเบิดออกและชีวิตของเธอเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ชาเสียชีวิตจากขวานจนถึงสะโพก นั่นคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อ 9 ปีที่แล้ว จากเด็กหญิงเธอเติบโตเป็นสาวน้อยที่ไม่อาจวิ่งหรือออกไปเล่นกับเพื่อนๆ ได้

ในปลายปี 2010 ศิษยาภิบาลชาววาพบกับชา เธออายุ 15 ปี ซื่อสัตย์ ใช้ไม้ยันที่นำมาจากท่อพลาสติก เธอขอให้ไม่หยุดขณะที่ศิษยาภิบาลท่านนั้นถ่ายรูปเธอ ในการเดินทางครั้งเดียวกันนั้น ศิษยาภิบาลพบเจออีก 53 คนที่ต้องการความช่วยเหลือ ท่านพยายามหาหนทางขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิชาเทียมในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

ใช้เวลาถึงสองปีในการเจรจา แต่ด้วยพระราชกฤษฎีกาจากพระราชวังฯ ในที่สุดมีการจัดเตรียมเพื่อให้ผู้ป่วยสามารถเดินทางข้ามชายแดนมายังประเทศไทยและกลับพม่าในทุกเย็นได้ การนัดหมายนี้เกิดขึ้นในต้นปี 2012 ที่เมืองอรุโณทัย ประเทศไทย

วันศุกร์ที่ 27 เมษายน 2012 รถกระบะขนาดใหญ่หลายคันแล่นเข้ามาจอดและมูลนิธิชาเทียมในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้มายังเมืองอรุโณทัย เมื่อถึงเช้าวันอาทิตย์ ทุกอย่างก็พร้อม มีรถไปรับผู้ป่วย 28 คนจากจุดผ่านชายแดน ชาคือหนึ่งในนั้น – เธอซื่อสัตย์และแยกตัวยิ่งกว่าเดิม เธอขอให้และไม่ต้องการจะพูดคุย เธอไม่อยากถ่ายรูป เธอขอสิทธิ์ลงกับโต๊ะและร้องไห้อีก ชีวิตของเธอจบสิ้นแล้วเธอคิดเช่นนั้น หากมีความหวังสำหรับเธออยู่บ้าง ชายังไม่สามารถมองเห็นมันได้

ช่างเทคนิคผู้หึงใจดีและอุทิศตนคนหนึ่งและทีมงานจากคริสตจักรพยายามให้กำลังใจเธอ ซ้ำให้เธอเห็นความหวังและความรัก พวกเขาอธิษฐานเผื่อเธอ – แต่ชายังคงไม่สามารถเห็นความหวังนั้น

วันต่อมาผู้ป่วยอีก 22 คนมาถึงและเฝ้าคนกลับมาเพื่อ “ปรับแต่ง” ชาใหม่ของพวกเขา – รวมถึงชาด้วย เดินเล็กน้อย...ปรับแต่งเดินอีกครั้ง ปรับแต่งอีกครั้ง ทันใดนั้น ความหวังก็เกิดขึ้นในตัวของเธอ เธอกำลังเดินอยู่ เธอเริ่มเห็นความหวังนั้นแล้ว สองวันต่อมา ชาใหม่ของชาและของคนอื่นก็ “เข้าที่” ชาววา 58 คนได้รับชาใหม่รวมถึงผู้ป่วยชาวไทยด้วยเช่นกัน ในวันสุดท้าย ผู้ป่วยทั้งหมด 68 คนกลับมารับชาใหม่และร่วมพิธีแห่งการขอบพระคุณ ขอบพระคุณพระเจ้า ขอบพระคุณอีกหลาย ๆ คนที่ทำงานและมีส่วนให้อยู่เบื้องหลังสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ความรักและความหวังใจเปิดประตูให้กับชาเพื่อรับของขวัญชาใหม่ข้างนี้และรับความเชื่อใหม่เพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่ “ดังนั้นตั้งอยู่สามสิ่ง คือ ความเชื่อ ความหวังใจและความรัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด”

ชา หนึ่งปีที่แล้ว

ชาและคนอื่นๆ กำลังข้ามชายแดน

ชา กำลังหัวเราะหลังได้รับชาใหม่แล้ว

รอคอย จนกว่าท่านจะได้รับ

ด็ก โยเดอร์

“เมื่อเขาทั้งหลายได้ประชุมพร้อมกัน เขาจึงทูลถามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์จะทรงตั้งราชอาณาจักรใหม่ให้แก่ชนอิสราเอลในครั้งนีหรือ” พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “ไม่ใช่ฐานะของท่านที่จะรู้เวลาและวาระซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ โดยสิทธิอำนาจของพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา...จนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

กิจการ 1:6-8

ขณะที่พระธรรมกิจการเปิดฉากออก พระเยซูได้กระทำหลายสิ่งเพื่อแสดงให้สาวกเห็นว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ (ข้อ 3) เราเพียงได้แต่จินตนาการว่าพวกเขาจะปิติยินดี ประหลาดใจและโล่งใจเพียงใด หลังจากหลายอาทิตย์ที่ได้คิดใคร่ครวญและรู้ว่าพวกเขาจะต้องก้าวออกไป แต่ก็มีคำถามว่า “แล้วอะไรต่อไป” หลังจากพระเยซูได้ให้สาวกเห็นเหตุการณ์เหนือธรรมชาติต่าง ๆ และให้เวลาพวกเขาได้ใคร่ครวญแล้ว บางที บัดนี้ถึงเวลาแล้วสำหรับพระองค์ – ผู้ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ที่ฟื้นคืนพระชนม์ของชนอิสราเอลอย่างไม่ต้องสงสัย – ที่จะตั้งราชอาณาจักรใหม่ให้แก่อิสราเอลเพราะอิสราเอลเวลานั้นยังคงตกอยู่ภายใต้การยึดครองของโรมันจนแม้กระทั่งในเวลาที่พระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์ บางที ครั้นนี้อาจถึงเวลาตั้งราชอาณาจักรใหม่ให้แก่ชนอิสราเอล

คำตอบที่พระเยซูให้แก่สาวกคือสิ่งสุดท้ายที่พระองค์ตรัสกับพวกสาวกก่อนที่จะถูกรับขึ้นไปสู่สวรรค์ต่อหน้าต่อตาพวกเขา นั่นคือถ้อยคำสุดท้ายของพระเยซู พระองค์ตรัสถึงสองสิ่ง สิ่งหนึ่งเกี่ยวกับการได้รู้ และอีกสิ่งเกี่ยวกับฤทธิ์เดช

สิ่งแรกพระองค์ทรงตรัสว่าไม่ใช่ฐานะของเราที่จะรู้เวลาและวาระซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ พระองค์ทรงตำหนิอย่างนุ่มนวลต่อความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ ความอยากรู้อยากเห็นนี้อาจรุนแรงโดยเฉพาะเมื่อเกี่ยวข้องกับการตั้งอาณาจักรขึ้นมาใหม่ซึ่งยุติธรรมและเป็นของพวกเขา เราสามารถอยากรู้อยากเห็นได้ตอนนี้ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด ความคิดเช่นนี้อาจเป็นอันตรายเพราะมันคล้ายกับการด่วนสรุปและวิ่งเข้าจัดการเหมือนอย่างที่เราูลได้ทำ ซาอูลก้าวไปก่อนเวลาของพระเจ้าและไม่ได้เข้าส่วนในราชกิจของพระองค์ มันแค่ “ไม่ใช่ฐานะของเราที่จะรู้” ในเรื่อง

บางเรื่อง อาจจะโดยเฉพาะเรื่องใหญ่ที่ผู้คนอยากจะรู้ เราเองอาจจะไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไรกับความไม่รู้เช่นนั้นอยู่ดี เราไม่รู้จักการอย่างไรและรังแต่จะทำให้เสียเรื่อง

อย่างที่สองที่พระเยซูตรัสก็คือเมื่อเรารอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า (ข้อ 4) เราจะได้รับฤทธิ์อำนาจ – ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ช่างเป็นสิ่งที่ไม่คาดฝันที่พระองค์ได้ให้คำตอบนี้กับเรื่องอาณาจักรของมนุษย์

พระเยซูอธิบายทันทีว่าฤทธิ์อำนาจที่เราได้รับจากพระเจ้าไม่ใช่ฤทธิ์อำนาจเพื่อเป้าหมายของมนุษย์ ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่เราคือฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเป็นพยานฝ่ายพระเยซูกระทั้งจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก

ฉะนั้นแล้ว พระธรรมกิจการจึงได้เริ่มต้นและคริสตจักรในยุคแรกเริ่มออกตัว เริ่มจากการที่พระเยซูทรงตรัสกับสาวกถึงสิ่งสองสิ่งก่อนพระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์

1. การได้ทราบเรื่องการขึ้นหรือลงของอาณาจักรมนุษย์นั้นไม่ใช่ฐานะของเรา
2. รอคอยพระเจ้าเพื่อรับฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเป็นพยานฝ่ายเรา

เมื่อใดพม่าจะได้รับอิสรภาพ เราไม่ทราบและพระเยซูตรัสว่าเราไม่จำเป็นต้องรู้ ขอให้เรารอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้า ไม่ใช่อำนาจทางโลกเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองแต่ทางจิตวิญญาณเพื่อเป็นพยานฝ่ายพระเมสสิยาห์ของชาวอิสราเอล พระผู้ไถ่เพียงองค์เดียวของวิญญาณของเราและระบบของเรา

พระองค์ทรงนับการระหกระเหินของข้าพระองค์
ทรงเก็บน้ำตาของข้าพระองค์ใส่ขวดของพระองค์ไว้
น้ำตานี้ไม่อยู่ในบัญชีของพระองค์หรือ พระเจ้าคะ
แล้วศัตรูของข้าพระองค์จะหันกลับ

ในวันที่ข้าพระองค์ร้องทูล

ข้าพระองค์ทราบเช่นนั้นว่าพระเจ้าทรงสถิตฝ่ายข้าพระองค์
ในพระเจ้าผู้ซึ่งข้าพระองค์สรรเสริญพระวาระของพระองค์
ในพระเจ้า ผู้ซึ่งข้าพระองค์สรรเสริญพระวาระของพระองค์
ในพระเจ้า ข้าพระองค์วางใจอย่างปราศจากความกลัว
คนจะกระทำอะไรแก่ข้าพระองค์ได้

สดุดี 56: 8-11

เด็กผู้หญิงมองดูค่ายผู้พลัดถิ่นแห่งใหม่ในรัฐคะฉิ่น

ทีมหมอชาวมอญตรวจคนไข้ในรัฐมอญ

ทีมหมอชาวกะเหรี่ยงแดงตรวจคนไข้ในรัฐกะเหรี่ยงแดง

“ไม่มีวันยอมแพ้”

เดฟ ยูแบงค์

ไม่มีวันยอมแพ้คือคำสุดท้ายในคติพจน์ของ Free Burma Rangers ซึ่งก็คือ

รักกันและกัน

เป็นหนึ่งเดียวและทำงานเพื่อเสรีภาพ ความยุติธรรมและสันติภาพ

ให้อภัยและไม่เกลียดชังกัน

อธิษฐานด้วยความเชื่อ กระทำด้วยความกล้าหาญ และไม่มีวันยอมแพ้

ผมเกลียดความคิดเรื่องการยอมแพ้เสมอมาและผมจะไม่วันยอมแพ้ ไม่ว่าจะกับการกีฬา การปืนเขาหรือในฐานะทหาร การยอมแพ้เป็นความคิดที่ผมไม่อาจทนได้ แต่ขณะที่ผมมองย้อนกลับไปในชีวิตของผม ผมตระหนักว่าผมเลือกที่จะยอมแพ้หลายครั้งหลายหน ยอมแพ้ต่อความเห็นแก่ตัว ความเย่อหยิ่ง และบาป มันต้องใช้ความล้มเหลวในชีวิตของผมเพื่อให้ผมได้เห็นว่าผมยอมแพ้กับเรื่องไม่ดีหลายอย่าง และไม่ได้ยอมแพ้มากพอต่อสิ่งที่ดี – และไม่ได้ยอมจำนนให้กับพระเจ้าอย่างเต็มที่

ผมเรียงลำดับกลับหลัง

การยอมแพ้หรือยอมจำนนกับพระเจ้าคือการถ่อมใจลงและเป็นการเปิดตัวคุณให้ออกกว้าง เปิดรับพระเมตตา การให้อภัย ได้รับความรักและวิธีของพระองค์ เมื่อผมยอมจำนนต่อพระเจ้า ผมรู้สึกว่าได้รับการปลดปล่อยในทันที ได้รับการชำระ รับการอภัยและมีเสรีภาพ พระเจ้าทรงรักเราแต่ละคนไม่ว่าเราจะยอมจำนนต่อพระองค์หรือไม่ก็ตาม แต่เมื่อเรายอมจำนนต่อพระเจ้า ชีวิตใหม่และความสัมพันธ์เปิดออกให้แก่เรา นี่คือการสัมพันธ์แห่งความรัก การให้อภัย การชื่นชมและเสรีภาพ เราจะไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อบาป ความเห็นแก่ตัว ความกดดันที่มาจากคนอื่น แต่เราจะยอมจำนนต่อพระเจ้า

สำหรับงานของเราในประเทศพม่า เราไม่อยากจะยอมแพ้ต่อความกลัวหรือความเหนื่อยล้า ไม่ยอมแพ้ต่อการกดขี่ข่มเหงหรือความอยุติธรรม แต่เราต้องการยอมจำนนต่อพระเจ้าและเป็นส่วนหนึ่งของความรักของพระองค์ต่อทุกคนในพม่า ผมต้องการให้เรื่องราวของชีวิตผมและเรื่องราวของ FBR เป็นเช่นนี้ : ไม่ยอมแพ้ต่อบาปแต่ยอมจำนนต่อพระเจ้าเสมอมา

ขอขอบคุณ Partners Relief & Development สำหรับทุกความช่วยเหลือ ขอขอบคุณ Act Co. สำหรับการสนับสนุนและการจัดพิมพ์แมกกาซีนฉบับนี้

แมกกาซีนเล่มนี้ จัดทำโดย Christians Concerned for Burma (CCB) ข้อความทั้งหมด สงวนลิขสิทธิ์ CCB 2012 ออกแบบจัดรูปเล่มโดย FBR Publications แมกกาซีนเล่มนี้อาจทำขึ้นใหม่ได้ หากให้เครดิตกับข้อความและรูปภาพอย่างเหมาะสม รูปทั้งหมดเป็นลิขสิทธิ์ของ Free Burma Rangers (FBR) นอกจากนี้จะมีหมายเหตุที่บันทึกไว้เป็นอย่างอื่น ข้อพระคัมภีร์คัดลอกจากฉบับสมาคมพระคริสตธรรมไทยนอกจากจะมีบันทึกไว้เป็นอย่างอื่น

Christians Concerned for Burma (CCB), PO Box 14, Mae Jo PO Chiang Mai, 50290, THAILAND

www.prayerforburma.org · info@prayerforburma.org